

חידושי תורה דברים נפלאים, וסיפורים נוראים מהצדיקים הקדושים בנו ובני בניו. של היהודי הקדוש וצוקלצה"ה ז"ע:

(א) עטרת לראש לדיק בליקוטים):
 (ב) (פ' קרח) **בַּעֲשֵׂי** הַיָּמִים הַרְרִי יִרְחַמְיָאֵל וְלָלִיָּהּ ז"ע. ויקח קרח בן יאהר וגו'. לכאורה מהתמזה דכפי הנראה קרח לא טוב פשה בפמיו ומהו זה שהפרשה מתחלת בדבר לא טוב. והכלל הוא דהתורה הוא נלחיות וממדייות וכוואי טורה לני הכתוב איזה לורך עבודה בזה ואיזה הדרך לך בה בעבודת השם דהנה יודע הוא דהבחינה נחנה חפשיית ביד האדם לעשות טוב והסכו. אך כשהשי' עוזר לו להאדם לבחור לו דרך החיים ולהיותו בחר בטוב. או יראה האדם שהוא מזוה על זה מהבורא יתברך. ואין לו להאדם להחזיק טובה לעצמו על זה כי הוא מזוה ועומד על זה. אך שכל זה עשה השם יתברך לטובת האדם להיות נשבח ממנו שהוא מזוה על זה ולהיות נראה לו שהוא ברשות עצמו והבחינה בידו לעשות כרצונו כאשר יחפון להרע או להטיב. ככדי שפשיטגבר על יצרו לעשות טוב יהי לו שכר טוב בעצמו מאור הגנוז ללדיקים לעמיד לבא. והנה כביודמן לו להאדם לעשות דבר מזוה ופשתו יצרו לחדול מן המזוה והיצר טוב יועלו לעשותה. או יבחר לעשות המזוה הגם שגם בעשיית המזוה יש דרך ימין ושאל דהיינו כשעושה המזוה לשם שמים היא לנחת רוח בעיניו יתברך וכשם בה פניות איננה מרובה לפניו. אעפ"כ יבחר האדם לעשות המזוה כי מכל מקום מזוה הוא עושה כמו שזוהו במלות הדקה שהתירו לנו חז"ל ליתן דקה אפי' שלא לשם שמים. והנה הגם שהאדם עושה מזוה הרבה חבילות חבילות של מזוה כגון דקה אעפ"כ שהרבה לעשות דקה אל יחזיק טובה לעצמו שעה עשירות להשי'ת. אך שאלו כשעושה מזוה הרבה יוכל להיות שתמלא ימלא ביניהם איזה מזוה שהיתה ראויה בעיניו ית' שהיתה כוונתו בה לש"ש. וזהו שפירשתי בפ' שלח לך חגשים

(א) (פ' משפטים) **וְעַבַרְתֶּם** אִתּוֹ ה' וּבְכָךְ אִתּוֹ לַחֲמֹךְ. מתחיל בלשון רבים וסיים בלשון יחיד. אלא אם אדם יחפון שגם חזירו יעבוד את ה' והמכרך מתברך ע"ז וברך את לחמך. (דברי תורה בשם מורו הה"ק מפרשיםאח הכ"ל הוא הד"ק אדמו"ר הר"ר ירחמיאל ז"ע):
 (ב) (פ' נשא) **כִּי הִבֵּאתָ** לֵבָא. יש להבין הטעם מדוע כבני קהת ובני מררי כתיב כל הבה ללכא וכבני גרשון כתיב ללכא ללכא ונראה דהנה מיום שברא הקב"ה את עולמו עדיין לא הי' מי שיעבוד אותו ית"ש כי לרוב גדולתו אין אנו מספיקים להודות לו על אחת מאלף וכל הנדיקים שהיו בעולם לא היו להם רק רעון לעבודת השי"ת וכל הנדיק היותר גדול מחזירו היינו שהיה לו יותר רעון ויש לדיקים שהרעון שלהם אינו נקרא בשם רעון לעבוד להשי"ת רק שיש להם רעון שהיה להם רעון לעבודת השי"ת, והנה לבא הוא לשון רעון לכן כבני קהת ובני מררי כתוב כל הבה ללכא מחמת שהם היו במדרגה הנדולה שהיה להם רעון לעבוד להשי"ת. אבל בני גרשון היו במדרגה קטנה מהם לכן כתיב בהם כל הבה ללכא ללכא היינו שלא הי' להם רק רעון שהיה להם רעון והם היו ג"כ בכלל עובדי השי"ת ובנו הרה"ל הקדוש מוה' נתן דוד משידלואו"ל ז"ל אמר בשם איז היהודי וזללה"ה. שלא דוקא רעון שהיה לו רעון אלא אשילו מי שאין לו רק רעון שהיה לו רעון שהיה לו רעון עד עשרים פעמים רעון ג"כ נקרא בשם עובד השי"ת ע"כ וסיים ע"ז רבינו הה"ק ר' יעקב לבי וצוקלצה"ה האב"ק שארישאון. ולי נראה שלא דוקא עד עשרים פעמים רעון רק שזהו דבר שאין לו שיעור כמה פעמים רעון והכל נקרא בשם עובד השי"ת

אנשים ופי' רשי' זיל שלח לך לדעתך אני
 איני מזה לך אם תראה שלא ג"כ ע"ז
 הדרך שהבורא ית' נתן הבחירה למשה רבינו
 ע"ה לעשות כרצונו לשלוח המרגלים או
 לחדול. ואז הבין משה רבינו ע"ה שהוא
 דבר מזה ובחר בדרך טוב לעשות המזה
 הנס שלא נגמר הדבר בנויולאו ועובו כי
 הרבה נפלו בעלמא הילך הרע ונכשלו בהולאת
 דבה על הארץ אעפ"כ עכ"פ נשתיירו מהם
 יהושע וכלב שאמרו האמת ונתלו חלק טוב
 והחיוקו באמונת השי"ת. וזה בדבר מזה
 אבל בדבר עבירה כמו למשל כעס שהנס
 שבדבר הנוגע לכבודו ית' מותר לכעוס
 כחומר חז"ל תענית (דף ד') היל' לורבא מרבנן
 דרתח אורייתא היא דמרתח ליה אעפ"כ
 מוכרח להיות הדבר בגודל הזכות והגלגלות
 שידע צבירור שאין כוונתו כי אם לכבודו ית'
 כמ"ש חז"ל כל תלמיד חכם שאינו נוקם
 ונוטר כנחש כו' וכמו שפירשו המפרשים
 כידוע אבל כשהוא אצלו במשקל ובבחירה
 ימנע מכעס אפי' של מזה כי כל הכועס
 כאילו עובד פי"ז. והנה אמרו חז"ל (שבת
 פ"ח) לעולם תהי' מהנעלבים ואינם עולבים
 שומעים חרפתם ואינם משיבים וכשהאדם
 יעשה כך ויהי' תמיד נרדף ועלוב מכל אדם
 ואינו מתקוטט עם שום אדם. ואע"פ שיש
 בידו לנקום ולעשות רע לעושה לו רעה.
 אעפ"כ ימנע אז מה טוב ונעים הוא ואם
 אמור יאמר לו מה לך להיות נרדף כ"כ
 ולהיות חבדך נענש על ירך הלא טוב לך
 שלא להיות נרדף כ"כ ולא יענש חבדך על
 ירך זה אינו טענה כי אילו הי' אצלו ברור
 באמת גמור שאינו דורש לכבוד עצמו. כ"א
 כל כוונתו לש"ש הי' מותר לו לריב ולהתקוטט
 אבל מי יודע שחא כוונתו הוא ג"כ לזרדך
 עצמו ואז היא עבירה בידו מעבירות החמורות
 כעע"ז ככ"ל כל הכועס כו' ומי יכוף לו
 להאדם לסכון עצמו בעבירה חמורה בעבור
 שוגאו הרודף אותו לא ירדוף אותו ולא יתענש
 על ידו. והנה קרח בודאי שלא היה מאחד
 הסכלים להחזיק במחלוקת ובמדת הכעס
 בעבור הדבר הנוגע לעצמו בלבד. ובודאי

שכוונתו הי' לש"ש. אך טענה בזה והי'
 סבור שיותר לכעוס לש"ש. ובאמת שיותר
 אך באופן כשיהי' באמת הגמור בלי שום
 פני' לכבוד עצמו אבל הוא לא הי' עדיין
 צבוחה זו וכוונתו הי' ג"כ בשביל עצמו.
 ואז לא נשאר בידו כלום ונפרד מהקדושה
 ונפל לשאול תחתית. וזהו ויקח שלקח מדת
 הכעס והמחלוקת ונדמה לו שהוא לרבר
 מזה ולש"ש והוא מותר ע"כ קרח נשאר
 קרח מן הקדושה וכן מרגום אונקלוס
 ואיתפליג קרח שנפרד מן הקדושה ודו"ק :

ד) **אין** יאמר ויקח קרח דהנה יש כמה בני
 אדם שהחילו בעבודה השם יתברך
 לרמנהג בחסידות ולהתפלל בגודל ההתלהבות
 וקדושה רבה. ובמשך הזמן ברבות הימים
 נשכח מהם כל החסידות ועשו לוננים
 מגודל ההתלהבות וקרין ומקוררין מעבודתו
 ית'. וכבר דברו מזה חכמי המוסר שלפנינו
 [עי' בספר ה'ק' הרוקח] באמרוס אין חסידות
 כחלתו ולהבין זאת לשורשו של דבר מהיבן
 ימצא כזה. הסיבה לזה היא דהאדם מתחילתו
 לריך לידע כשצבו נדבו להיות מעובדי השם
 ידע בקרבו נאמנה שיש לפניו מלחמה גדולה
 מלחמת הילך כחומר חז"ל ילרו של אדם
 מתגבר עליו בכל יום ולריך להתגבר בכל
 עוז כהו כנבור ויאיש מלחמה שלא לשמוע
 לעלמ הילך הרע בשום ענין ולתמור א"ע
 מלעביר על רצונו ית' ואפי' בנדנד חסא
 הקל. ואז ממילא הוא מקיים מצוה הבורא
 ית' כמ"ש חז"ל ישב אדם ולא עבר עבירה
 כאילו עשה מצוה וממילא יתחמט' ויתלהב
 לבו בקרבו לעבודתו ית' בכל פעם יותר
 וכפי זערו בכבישת ילרו הוא שכרו בהתדבקת
 הבורא ית' ונתדבק בכל פעם יותר בהשי"ת
 ב"ה ואפי' כשודמן לו לפעמים שלא יוכל
 להתגבר על ילרו ויכשל חס' ושלוס באיזה
 עבירה יהי' בתשות כמו בלי כוונה ח"ו
 להתאוות לעבירה רח"ל כ"א מאין ברירה
 מתגברת ילרו עליו ולא יעזור כח להתגבר
 למולו. ועכ"פ יתחרט מיד וישוב בכל לבו
 ויהי' נזהר משה שלא לעבור פעם אחרת.

לאדם מחמת שאינו עושה לרכיו הגשמיים
 בהתקשרות ודביקות הזורא ית' כי אם
 שמכוון בהם למצד, ענמו ולהנאת הגוף. והוא
 יוקח כשהאדם לוקח התאוות וההנאות הגופניים
 לענמו ולזרכי לבו לתאוות ולהנאת הגוף ע"כ
 קרח נשאר קר ומזונן מההלכות הקדושה
 מל' הקרח הנורא כנ"ל :

בן יאהר בן קהת בן לוי . והקשה רש"י
 ז"ל ולא נאמר בן יעקב שביקש
 רחמים על ענמו וכו' ולר"ך להבין מה ה'
 כוונה יעקב אבינו ע"ה אם נאמר שה'
 בוש במעשה קרח . ע"כ לא רצה שיוכר שמו
 על הדבר והלא בכל התורה כולה נאמר בני
 ישראל ומנינו בזמה מוקומה שהגם שש"אל
 חוטאים ואינם נוהגים חס ושלום כשורה
 אעפ"כ נקראים בני ישראל, אך דהנה אחז"ל
 () שיעקב אבינו ע"ה ה' לו לער גידול
 בנים וג"כ לר"ך להבין מה הענין לער גידול
 בנים שה' לו ליעקב אבינו ע"ה . והלא לא
 מנינו בכל התורה ש"אל מן השבטים ה'
 חולה והענין הוא כך דיעקב אבינו ע"ה ה'
 זופה ומביע עד סוף כל הדורות עד עקבות
 משיחא ממש בכל הגלויות ובכל דור היומר
 מגושם ובחשכות היומר גרוע וה' עובד
 על זה בכל כחו לתקן אותם מהוקף רחומותו
 עליהם כרחם אב על בנים וכשהגיע לזורו
 של קרח לא ה' יכול ליתן פלה לנפשו לתקן
 אותו ומעשה קרח הוכרח להיות כי כשיסדר
 פרשת קרח מן ספר התורה הוא פסול .
 אמת הדבר שה' יכול להיות לירופי' אחרים
 מאותן האיתיות צהורתינו הקדושה . וכש"אלה
 שהדבר מוכרח להיות ולא יכול לתת פלה
 לנפשו א"ך לתקן עבדו עכ"פ התפלל וביקש
 רחמים על הדבר שלא יוכר שמו במעשה
 ההוא כי כש"אלה קרח שהוא בן יאהר והוא
 מלבן ליהר ובהירות כדאיתא במדרש ()
 אני שמן כו' ע"ש . פגם וקלקל בו ואח"כ
 כש"אלה שהוא בן בנו של קהת והתנשא בזה
 ופגם וקלקל גם בו . ואח"כ ראה שהוא בן
 לוי פגם וקלקל בו ג"כ וכשמגיע ליעקב
 אבינו ע"ה ויקלקל גם בו ה' ח"ו צ"פס
 תקוה ולא ה' יכול להתקן בשום ענין . ע"כ
 ביקש

בי יראה שיעולם חסך בעדו בעברו על מלות
 השם ית' . בי פבר אחז"ל עבירה גוררת
 עבירה אבל מי שמעיין על ענינו ומקבל
 עליו עול מלכותו ית' ללחום מלחמות ה'
 בכל כח ועזו . הגם שלפעמים ישנה ויעבור
 על אחת מכל מלות השי"ת עכ"פ ישוב מיד
 במרידות לבו . ויהי נזהר מעשה לעשות
 משמרת למשמרת מלעבור עוד על רלונו
 יחצרך ואז כשהאדם מתנהג כך להיות
 מ:ארי דחושבנא ולשוב בכל יום בתשובה
 שלימה על כל דבר ואפי" על ההורר עבירה
 ח"ו ובגדול שבירת הלב . אז תגמלו ותגלהו
 המדה זאת לאט לאט עד בואו לחל"ה
 האמת בעבודתו ית' . אכן יש שהועים מדרך
 השכל ומבקשים גדולות לענמן ובהתחלתן
 להתנהג בדרכי החסידות מתפסים תיקף
 לדעת הסודות מהאיות הנוראים . וביקר
 המלחמה נשכח מהם ללחום מלחמות ה' בעזו
 וגבורה ולשוב בתשובה בשברון הלב . כי
 צדאי כל עוד שלא בא האדם לתכלית העבודה
 לזכות להשראה השכינה ידע נאמנה שדנין
 לא שב צלמת ולר"ך לפשפש במעשיו . בעיון
 היטב הדק לשוב ולתקן כל מה שפגם וידע
 אינם בנפשיה בכל מה שפגם זסיילף למולו
 ית' . ויראה לשוב על הכל ולתקן הכל
 בתשובה . והוא יוקח על ידו שהאדם לוקח
 לי מדרגות גדולות תיקף בהתחלה ומבקש
 גדולות לענמו ע"כ קרח נשאר קר ומזונן
 מעבודתו ית' מלשון הקרח הנורא :

דו יאהר יוקח קרח . דהנה כתיב
 (משלי ג') בכל דרכיך דעהו דבכל
 עיניו ועסקיו מלרכיו הגשמים מאכילה
 ושתיה ושינה ומו"מ ושאר לרכי הגוף מחוייב
 האדם לטון בהם לורך גבוה ושלא לעשותם
 מעשה בזמה להנאת הגוף החומר העבור כי
 אם לכוון בהם כוונה הראויה לשמו ית' .
 לעשות נחת רוח ליוצרו . ואז יתלהב לבו
 דקרבנו בנשמו לעבוד ולהתפלל לפניו ית' .
 ולא יבלבלו מחשבתו קודם שום ענין מעניני
 העולם הזה ולא יפול לי שום מחשבה זרה
 בתפלתו כי כל המחשבות זרות הם באים לו

זיקש אצונו הק' יעקב שלא יזכר שמו במחלוקתו של קרח ולא יזכר אותו קרח כלל להסתכל בו ולפגום בו ח"ו. ואז יוכל להיות לו תיקון וזהו סיים רש"י ז"ל והיכן זכר שמו על קרח בזה חסם על הדוכן דוכן מרמו על עסק החורב ועבודה זו תפלה שישראל מומרין בשירות ותשבחות לפניו ית' והגוים בטהור'ק יומם ולילה לשמה הוא חשוב בעיני הש"י כשיר על הדוכן שה"י הלויים משוררין בזמן המקדש. וזוהו שבניו יה"י משבחין ומומרין בתורה לפני הש"י יה"י לו תיקון ע"ז:

וְעַל מֵה שִׁכַּח רִשִׁי זַל וְקָרַח שִׁפְקָה ה' מֵה רָחַק לִבְשׂוֹת זֶה וְכוּ' כִּלְ דַּהֲגָה כְּחֵיב שִׁפְקֵי כְּמִים לִבְךָ וְגו' דֵּהֲאָדָם מְחִיב לְשַׁבֵּר לְבוֹ בְּקָרְבוֹ לְהִיטֵב לְבוֹ נֶמֶס בְּקָרְבוֹ כְּמִים הַמוֹגֵרִים וְהוּא יִקְוִים בְּיִשְׂרָאֵל כְּמִי: מִים אֵל פְּנִים כֵּן לֵב הָאָדָם אֵל הָאָדָם כִּי בְהִיטֵב לֵב כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל נֶמֶס בְּקָרְבוֹ כְּמִים וְמִים בְּמִים מִתְעַרְבִין זֶה עִם זֶה. וְהוּא יִתְאַחֲדוּ לְבוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאַחֲדוֹת הַגְּמוּרֵי הַלֵּב הוּא סְחוּס מִכָּל לַדְרִיּוֹ וּבְלִתִּי אִפְשָׁרִי לְהַשִּׁיג מֵה שֶׁבִּלְבַב חֲבִירוֹ כִּי אִם בְּהַשְׁקֵךְ לֵב כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל כְּמִים הַמוֹגֵרִים וְהוּא יִתְדַע לְכָל אֶחָד מֵה בְּלִבֵּי שֶׁל חֲבִירוֹ עַל יְדֵי הַתְּעַרְבוּת וְהַתְּאַחֲדוֹת יַחַד כִּי מִים בְּמִים מִתְעַרְבִין כִּלְ כָּל וְכְמִים פְּנִים אֵל פְּנִים כו' ככ"ל:

וְהִזְכִּיר כִּשְׁהָאָדָם חוֹטֵא חָס וְשָׁלוֹם. וּמִחֲסַד בְּעַבְדוֹתוֹ ית' ג"כ לְבוֹ נֶשְׁבֵּר בְּקָרְבוֹ מִפְּנֵי שִׂדְעָה פְּנֵמוֹ וְחֲסוּרוֹ. אֲךָ מֵה תּוֹעֵלֶת בְּשִׁבְרוֹן לֵב כֹּזֵה שֶׁהוּא אֲךָ לְשַׁעֵה וְהֵלֵא לְרִיךְ לְשׁוֹב מַעֲשֵׂה וְלִתְקַן מַעֲשָׂיו וְלִקְבֵּל עָלָיו מַהוּסָם עוֹל מַלְטוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ לְבָל יִשׁוּב עוֹד לְכַסְלֵה כִּי אִם לְהוֹסִיף בְּכַסְרוֹת בְּעַבְדוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ אֲבָל כִּשְׁהָאָדָם עוֹשֵׂה מִכָּל מֵה שֶׁבִּיכְלָתוֹ לַעֲשׂוֹת בְּעַבְדוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ. וְאַחַר כָּל הַפְּעוּלוֹת וְכָל הַתְּחַבּוּלוֹת רֹוֵאָה שְׁכַלְתִּי אִפְשָׁרִי לֹו לְהָאָדָם לְבוֹא לְתַכְלִית הַעֲבוּדָה וְלַהֲשִׁיג הָאֲמִתּוֹ עַד שֶׁמֶן הַשְּׂמִים יִרְחַמוּ עָלָיו לְהַבִּיאֹו לְתַכְלִית הָאֲמִתּוֹ. אִז יִכַּעַ וְיִשְׁבֵּר לְבוֹ בְּקָרְבוֹ לְעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים וְלֵבוֹ נֶשְׁפָּךְ כְּמִים. וְמִים ית'

אין להם שום ליור ותמונה כ"א שמוכיח לקבל כל דמות ותמונה שיעמוד ויתראה נגדם כמו כן לז האדם נשפך כמים אז הוא מוכן להופיע בו אלהותו ומלכותו ית'. והנה כשהאדם חסר לו מלרכיו הגופני ויש לו דאגות ומטרדות העוה"ז מחמת שהוא ריק וחסר מכל טוב ג"כ לבו נשבר ונשפך כמים. אבל הוא כמים העכורים שאינם מוכנים לקבל שום תמונה. והגם שבאמת יש לו להאדם דאגות הרבה' מלרכיו הגופניים כי האדם לריך למזונות ובלעדיו זה ייעף ויחלש כמו ולריך למלבוש בלתי יבוזה. וכדאיתא רבי יוחנן קרא למאני' מכבודותה ולריך לדירה ולבית כמו שמינוי בעקב אטיה. ויכן לו בית וכשיחסר לו להאדם כ"ז יש לו דאגה אך שאו מחויב האדם לדאוג ע"ז למה יהי' לי דאגה זו והלא אני איש ישראלי הנקרא בשמו יהודי והוא יוד וביוד מאמרות נברא העולם. וכי יעלה על הדעת שמה שהוא נברא יוכל לפקח על עניניו ולפרנס א"ע כ"א מה שעילת כל העולות וסיבת כל הסיבות הוא זן ומפרנס ומכלכל מקרני ראמים עד ביני כנים ובודאי החסרון הוא ממני שהרעותי את מעשי וקפחתי את פרנסתי. ועל כל זה לריך לשוב בתשובה ולתקן מעשיו ואז ממילא ימליח לו הבורא יתברך פרנסתו ולרכו ככל הברואים שמתפרנסין שלא בלעזר ואז כשהאדם יפשה כך וישליך מעליו כל הדאגות והטרדות שלו מעניניו ולרכיו הגשמיים וילליל דעתו לעבדות הבורא ויקבל עול מ"ש שלימה וירא מפניו ית' ולעבוד אותו באמת ובתמים יהי' בבחי' המים שנללו מעבירה הטיע והרפשאן שהיו מקודם עכורים וכפל העבירות למטה ולמעלה נשאר המים ללוים ויכולים לקבל הליור והדמות והתמונה אשר יתרא' נגדם כמו כן יוכל להופיע ולהאיר בלב האדם ההוא המלכות שמים וידוע הוא ד"ש בקרב אחינו ב"י מבחי' שונות יש שהם בהמה המה להם שאין להם השכל הרחב שהם פשוטי העם ומחוייבים לעמול כפי כחם ושכלם. ויש שהם בני דעה קלה ויש להם קלת שכל יותר מחוייבים לעבוד בכל עוז כחם ולעמול בעבודתו ית'

7

7

7

קרח בא בטענה רב לכם כי כל העדה כולם קדושים ובתוככם ה' איך מה כה שאחם מרומים לפעולת הנסים והנפלאות יותר מכל עדת בניי בודאי מסתמא אחם עושים פעולה לזה להמשיך עליכם אלו המדרגות ולמה אין אחם ממשכים זאת על כל עדת ישראל. וע"ז בא בתשובה נכונה על דבריו לאמר לדורות כי הענין טוב ג"כ לדורות ואמר בוקר מלשון ביקור ודרישה. כלו' שכל אדם מישראל מחויב לדרוש ולבקר אחר הש"י בכל נפשו ומאורו. ואז ויודע ה' את אשר לו יתוודע לו לביא היוות העליון כפי כמו יוד שכלו וכפי חלקו המגיע לו ואת הקדוש זה שהוא לגמרי קדוש לה' והקריב אליו ועכ"ז הגם שיש הרבה שהם קדושים בגודל הקדושה והטהרה וכולו קדוש לה' אעפ"כ את אשר יבחר בו זה האיש לריק שה' ית' בוחר בו להיות כלי להשתמש בו לכבודו ולרצונו ית' אותו יקריב אליו ולא מה שהם בוחרים בשכלם האנושי וק"ל:

הקשה ב"א על מה שאחז"ל (אבות פ"ה מ"ב) איזוהי מחלוקת שהיא לב"ש זה מחלוקת הלל ושמואי ואיזוהי מחלוקת שאינו לב"ש זהו מחלוקת קרח וכל עדתו. מפני מה לא אמר ג"כ זה מחלוקת קרח ומשה כמ"ש זה מחלוקת הלל ושמואי ע"ש בדבריו הק' והגרא"ה לערכנו בזה דהנה מחלוקת הלל ושמואי לא הו' כ"א בסברא ובשכל בסברתו ושכלו של זה הו' מראה לו שך הוא הדין וכך אמר בהוראתו הקדושה וזה לפי סברתו ושכלו הו' נראה לו במוה"ק שך הוא הדין והגם שביא מהם הו' לו תלמידים הרבה הו' כולם באים אחד מפני האחרות שבהם וסברתם ושכלם הו' אחד באחרות הגמור ע"כ לא נאמר בהם כ"א מחלוקת הלל ושמואי לא כן במחלוקת קרח שבודאי קרח מלד עלמו לא הו' כלל ביכולתו לחלוק על משה כ"א כ"ז שערב לבו לחלוק על משה לא הו' כ"א מחמת שהו' אחר עדה המתוועדים אחרו יחד אז אמר בלבו הגם שיש לו למרע"ה עדה גדולה מעדתו עכ"ז

ית' כפי יתרון שכלם שחקן אוחם הש"י ואז יתראה להם שאחר כל הפעולות בלתי אפשרי להגיע לחכמה המבוקש כ"א בעזרה הש"י מה שחוקן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה. ואז יבצר לבו בקרבנו לעולמי עולמים כנ"ל ויש שלבם רחב ויש להם גודל השכל והם במעלת החכמה יותר מכל אדם מחויב לשער בענינו על מה עשה ה' ככה לתת לי שכל הגדול הזה בודאי לא על חנם הוא כ"א שאייגע ואעמול בהוראתו ובעבודתו בכל עוז כחי וכפי שכלי הרחב ככה אעמיק להשכיל ולהבחין בתורתו ובעבודתו ית' ואחר כל אלה יראה שאין ציבולת האדם לבוא אל החכמה כ"א ברמשי הבורא ית' כעירחם על האדם להביאו אל האמת ולהכלית העבודה אז יושבר לב האדם ויהי לו לב נשבר עד עולמי עד להיות בלי ראוי ומוכן להשראת אלהותו ית' באמור השכון את דב"א. ולב נשבר ונדכה אלהים לא תבוש. אבל כשהאדם לא יעבוד וישתמש בשכלו לעבודתו ית' אז יראה לו בעיניו שהוא חכם ויבוא מזה להתנשאות וגדלות ויהי' עשש יותר מכל העפשים והפתאים שנעולם כמאמר החכם ר'איה איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו וזהו שבי' רש"י וקרח שפקח הו' מה ראה. ר"ל באפס מה שראה במושכלות ולא נשתמש בשכלו לעבודתו ית' להעמיק כפי דם שכלו בעבודתו בכדי שיביא לטובה ופעולת מזה בראותו שאין בנה האדם כלום כ"א מעור אלהי פלוג. אך דימה בנפשו שהוא בבר הגיע למעלות החכמה יותר מכל אדם וראה איש לחכם ע"כ נפל לשמות זה ועינו הטעמו ושאלם רש"י ז"ל הוא בעלמו התיירן ע"ז ודו"ק.

(ד) **וידבר** אל קרח ואל כל עדתו לאמר. בוקר יודע ה' את אשר לו וזה הקדוש והקריב אליו וגו'. לכאורה מלה לאמר הוא מיותר ואין לו שייכות כלל בכאן כי אין שייך לכתוב מלה לאמר בדבר שיהי' תיכף למחר בשלמא בדבר הטובה לדורות שייך בו לכתוב לאמר דהיינו לאמר לדורות אבל לא בדבר שיהי' סיכף למחר. ונראה דהנה

יא) (ישעי' קפ"טל"ח) **ישא** מרום שיניכם וראו מי ברא אלה מורי ז"ל [הוא הה"ק הר"ר ירחמיאל זללה"ה ז"ע] מפרשיסחא אמר. אם האדם משליך כל ערדת עוה"ז או יוצא לאור ואז יוכל לראות מי ברא אלה שאין מטע אבק שלא נברא ע"י התורה וכי ת"א לבוא לעבודת האמת רק ע"י גישה גדולה ולעקב להשי"ת שלא לשמוע ליזה"ר בו (שם ובס' החיים):

יב) (עירובין ד"ג) **שמעתי** מהה"ר מוה"ר גתמ"י ז"ל בן רבינו הק"י היודר זוקללה"ה ז"ע מפרשיסחא בשם מורו הה"ק הגד"ק מוה"ר ישראל ז"ל מהאדמו"רא על המשנה הג"ל כל הרודף אחר הכבוד הכבוד בורח ממנו וכל הבורח מן הכבוד הכבוד רודף אחריו. ולכאורה כיון שהוא בורח מן הכבוד וממאס בו והוא נגד רעונו למה הכבוד רודף אחריו הלא רעון ירחיו יעשה ואמר הוא ז"ל שזה עני דרך עונש כי ללד שהוא בורח מן הכבוד יורה שעדיין אינו בנתינה כראוי כי הוא מתפעל מהכבוד ונהנה ממנו. ולכן ירא לנפשו שלא ילכד ברשת הגיאיות ומש"ה בורח ממנו מש"ה הכבוד רודף אחריו שיה"י לו עבודה רבה להגיל את נפשו מגאיות ר"ל כי אדם צריך להיות בנתינה שלא יתפעל נפשו מקום כבוד בעולם ואז אינו צריך לברוח ממנו (ס' בית יעקב הג"ל פ' יתרו):

יג) (פ' לך) **אל** הארץ אשר ארצך. שמעתי מהה"ק אדמו"ר מוהר"ר ירחמיאל ז"ל שדרך העבודה כך הוא מתחילה נראה יגמלה לאדם דרך עבודה ה' רחוק ממנו כשאדם ובחשר עוסק בעבודה ומייגע עלמו עד אשר משיגו אז נעשה לפניו דרך זה כארץ ומראין לו שמים חדשים ולריך העובד לייגע עלמו ולהשיג גם הם כן הוא תמיד ואמר לכן אל יתגלל אדם לאמר שחשקו מאד לילך בדרכי עבודת הש"י רק שאין יודע היאך ומה כי קודם יעבוד בבחי' קנינה כאשר יודע. ועי' יתגלה לו דרכו

יש לי ג"כ עדה המחזיקים בדבריה ע"כ מתחמת שיעקר המחלוקת שלו ה"י מלד עדה נאמר עליו זה מחלוקת קרה וכל עדה. כי זה האיש לדיק המתהלך בתומו הנס במתוועדים אללו עדה גדולה אינו מתפעל מזה ולא יבוא בלבו התנשאות מזה כי בשמקבנים יחד עדה גדולה מושראל יתוסף יראת שמים בהלדיק שבדור ובמקום שיש יראת שמים בודאי יש ענוה יתירה ולא יכול להתפעל מזה ובאם ח"ו לא יתוסף יראת שמים בהלדיק ע"י אסיפת העדה בודאי לא יוכל להתפעל עי"ז כי אדרבה עוד יוסיף דאגה בלבו ע"ד. מדוע לא יתוסף בו יראת שמים בהקבץ אליו אסיפת עדה הקדושה מושראל. (כ"ו מספר תולדות אדם הג"ל. בשם רבינו הקדוש הרב ר' ירחמיאל זללה"ה ז"ע האב"ד פרשיסחא יע"א):

ט) (פ' עקב) **ועתה** ישראל מה ה' אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה וגו'. מורי ז"ל מפרשיסחא [הוא הה"ק הר"ר ירחמיאל זללה"ה ז"ע] אמר כמו שהסוחר אינו חשניה על עלטול הדרך כן תכלית העולם לבוא ליראת שמים. ושאר הדברים יהי מה שהי'. אם בואו על אדם דנים ח"ו יאמר שהם לעובתו כדי שיקבל עליו עומ"ש יותר. עיקר חוקן האדם הוא התורה. ותכלית התורה לבא ליראת שמים [ובמ"ש צפ' ראה למען תלמד ליראה] ובנתינה שלומד ויודע כי התורה קדמה לעולם כך היא הפותח שער בהתורה. סיגון של עבודת האמת שידע שמלא כל הארץ כבודי שלא נמצא שום דבר שאין בו חיות אלהות (דברי תורה):

י) (פ' תצא) **תחת** אשר לא עבדת את ה' בשמחה. מורי ז"ל [הוא הה"ק הר"ר ירחמיאל זללה"ה ז"ע] מפרשיסחא אמר תכל עבודת שבת על ידס כל (התוכחות לא כעצה התורה אלא העבירה זו תחת אשר לא עבדת את ה' בשמחה ש"מ שזו היא עבירה גדולה מאד (שם):

מדוכא מזרע מלא פלעים והולך קרוע ובלוע זה אינו לריך לבקש ולפרש הבקשה כי המלך מענמו מבין בקשתו ודוד המע"ה מרוב ענותנותו אמר ואני תפלה שהחייק עלמו כעני הנ"ל וד"ל (שם) :

יז) שמעתי אמרי קודם בשם מר אזני ארמו"ר הה"ק ר' נתן דוד

זללה"ה ז"ע ועב"י שפירש (תהלים קט"ו) עלציהם כסף וזהב היינו עלצות העכו"ם הוא תמיד רק עבור להרבות כסף וזהב עבור עלצים אפרים הנח לו (הושע ד') היינו כשהחבר והע"ן בעלצות ישראל תראה שטיקר עלצות שלהם תמיד אך הנח לו פירוש שהינת וידיו רפו מעבודתו יתברך שמו באמת (בהקדמה ל' הולדת אדם (ממחו' הה"ק ר"י מאוסטרלווע זוקללה"ה) מבנו הה"ק וכו' ר' יצחק יעקב ז"ל מביאלא) :

יח) בשם ארמו"ר הק' אי"א מוהר"ר נתן דוד זלה"ה משידלחאוני

אי"א בנמרא גיטין דנ"ו כל המינר לישראל נעשה ראש אמר שכול לפרש מינר מלשון בין המולרים שהוא גבול פי' מי שיכול לעשות לישראל גבול שלא יוכל שום דבר רע להגיע להם זה נעשה ראש (אמרי לדיקים) :

כתב לי הה"צ חו"פ כו' מו"ה

שלום יוסף הגאבד"ק יוזעפאך שליט"א נכד היהודי הקדוש ז"ע :

בעזה"ש"ת .

יט) סיפר לי ש"ב המופלג בתו"ר החסיד מ' מאמיר ז"ל מנראבאוויטין

שמע מפ' אה"ז הרה"ק מ' נחמ"י ז"ל מבעתיווא . שפירש הכ' ותתפסהו בצנדה לאמור שכנה עמי שזה עלת הילר להסימו לאמור ראה איך חטאתי לאלקים ומצית ותוך אמת בכופ"ר . גם אם ירבה לך ימים כימי מתושלח לא יספיקו לך לרחוץ את חטאתך ולהשיבך אל ד'. וזה ותתפסהו בצנדה מלשון

דרכי העבודה מחדש . וזהו ג"ל אל הארץ אשר ארץך . כי זאת הי' בתחילת העבודה של אברהם אבינו והי' נדמה לו רחוק ממנו בשמים והבטיח לו ה' אל הארץ אשר ארץך שישב ויראה בעיניו קרוב אליו ככח' ארץ והבן (ס' בית יעקב פ' לך) :

יד) פ"א שבת ארמו"ר משידלחאוני ז"ל אל ארמו"ר הגאון הק' זללה"ה

מסאנו . כדרכו בקודם להיות שם כפעם בפעם ולזה אותו הגה"ק מסאנו שיאמר תורה . זכרנו בדעתו הק' מה לעשות כי לא רצה לעבור על דברי הק' מסאנו . וגם הי' קשה לו לומר תורה על שלתן הה"ק והי' מיישב אי"ע בחכמתו ואמר על פסוק ופי' שמיני' ויבטע משה וייטב בעיניו מה זה הלשון וייטב ופירושו כך כי בכל עת תמיד הי' משרע"ה אומר ד"ת ואהרן השומע . אך בעת ההוא כתיב וידבר אהרן בן היום וכו' ע"כ כתיב וישמע משה כי אז הי' הוא השומע תורה וייטב בעיניו כי ראה כי טוב יותר לשמוע ד"ת מלומר בעלמו וכדברי קדשו המחוכמים יאל ידי שניהם והבן ודפח"ת . (ספר אמרי לדיקים) :

טו) עוד אמר ע"פ תהלים (ק"ג) כרחוק

מזרח ממערב רחוק ממנו את פשעיו והקשה וכי מזרח ממערב רחוק כ"כ הלא ברגע א' יוכל להפוך אי"ע מלד מזרח ללד מערב ואמר שיש לפרש על דרך שחיתא ברמב"ם הל' תשובה פ"ו . התשובה מקרבת את הרחוקים אמש הי' זה שנאוי לפני המקום משוקן ומרוחק . והיום הוא אהוב ונחמד קרוב וידיד וע"ד זה יש לפרש הפסוק כרחוק מזרח ממערב כמו שקל לנטות המרחק מזרח ממערב כי ברגע א' יוכל להפוך אי"ע מלד מזרח ללד מערב כן יוכל האדם לעשות ע"י תשובה להיות הפשעים נרחקים ממנו כנ"ל (שם) :

טז) עוד אמר ע"פ תהלים (ק"ט) ואני

תפלה כי מדרך העולם מי שיש לו בקשה אל המלך לריך לבוא אל המלך לבקש ולפרש הבקשה לפניו אבל מי שהוא עני

[מלשון צד בוגדים בגדו] לאמור שככה עמי זיל להנות בהאי עלמא ומלא האוות ירךך. והענה לזה ועיוב צדו בידה שיביא אל לבו שמה בעבר אין. ומעתה יקבל ע"ש שלא ישיב עוד לכסלה וז"ל חז"ל לית עתיר מחזירא ורמוזו להחזיר בהשיבה שדוניה נעשו לו כזביות הבן. [ועי' בהתם סופר בחי' לנדה כ"י שמעתי מאמור הגאון מ' פנחס ז"ל ב"ק הפלאה כי גז' נז"ן שער יומאה יש בג' טמא והשער הנז"ן הגם היותו יומר מטומא מ"מ הוא הגורם עיקר טהרה כי לגודל טומאתו כל המסקת צדו ר"ל אין תקומה למלתו ואין הקב"ה רוצה השחתה עילמו ע"כ הקב"ה מוציא האדם משם בחזק יד שלא בצחירתו של אדם כמו שאירע לנו במלרים. וע"כ נחלק לשני מהפדים מ"מ צפ"ע וא' צפ"ע לומר זה השער הא' היותר קשה מכולן מ"מ היא גורם יותר טהרה מכולם. וזהו מי יתן טהור מטמא לא אחד זה השער האחד המרומז באלף של טמא ע"ש] ועי' בחידושי הר"מ בקוגטרה ס' הזכות להנהי' מגור ז"ל ע"כ ה"ד ד' תקלר חנוו השי"ת פירוש ה"ד ה' קלר פשוט עפ"י פירש"י שלעולם גם בשעת החטא עמו ישראל שומר הקב"ה אבינו שח"ו לא נחטא באופן שלא יהי' אפשר לתקן. ובבחי' זו נקרא השי"ת אס לישראל שמשגחת על בני' גם בעת קלקולם כמושה"כ בן כסיל כו' אמו והיא גלות השכינה שזוכן אתם בתוך טומאתם ואינו מניחן ליפול ח"ו שלא יהי' אפשר לקום וזהו הסמך שאומך ד' לנפלים שיהי' זוקף אח"כ לכפופים שיינו שיהי' מודי למישרך בדבר המגלגל שלא יהי' ריסוק איברים חו"מ:

רז"י בסי יסוד העבודה להנהי' מסלאנימא כפימ"ש אשר ישראל והמורה והתשובה הם שורש א' חוששים במדת הרגון. [כי המורה קדמה לעולם והתשובה קדמה לעולם וישראל עלו במחשבה מחילה] הראשית של השי"ת והם התכלית הענם של בריאת כל העולמות וכיון שהדבר הזה הוא ראשית קודם לבריאת נמלא שהיה"ר היא רק בינה

הגולדות מן הסבה הראשית ברטון והענם שהענם היא תכלית ואשר ע"כ פנימיות ישראל ופנימיות בריאת היה"ר הכל ע"י תכלית הטוב נבראו ולכן א"ל לפנימיות שהוא ענם התכלית שיתקלקל וא"כ מולדת ה"ר אינו כ"ה מלך חילוניות שהיא מה שנמלא בחדם כוחות הגופניות מה שהם מכמה סיבות הקריצות וסוצבות אל התכלית ומפני שהסיבות אלו אינם ענם הפנימי ב"א מרגון החיזון והם נפרדים ילאו צבוח"ו הנשמי ונפרדו הגם שאינו נבדל מהשי"ת כי חיובו שופט בכל אולם מלך המקבלים הם רחוקים מאנו ע"כ ע"י כוחות החילוניים יש כח צינה"ר להחטיאו לאדם. וזהו רמז הכתוב והתפשתי בצדו לאמור שככה עמי שכן החילוני הוא כבחי' לבוש ובגד. וכן מ"נו בחז"ל בשבת שהמשיבו שנתן לעבדיו לבושים אלו שמרו ואלו לכלבו והנה מ"נו כשמרחקים חלק משורשו אשר איכותם ומחוסם אחד ואין התרחקות רק בכמות שא"כ כשמרחקים גם בכמות נהשורר ההתחברות של החלק עם הכל ושורשו הרבה יותר מקודם וטעמו מפני שבעת התרחקות הכמות אינו נתרבה בשיהם גודל ההשוקה הפנימיות ולכן אח"כ כשבאים ומתקרבים יחד אז אחד אל אחד יודבקו ויתלכדו יחד וכמשל התינוק המתרחק מאמו אהנו רואים בעת יפרדו מפני איזה מרחק ציניהם שאינו פירוד עלם צמה שהתינוק הוא צנה חלק ממנה וממהוהה ואיכותה הוא ואשר דבר זה לא יופרד ע"י כמות המרחק ואשר ע"כ בעת הפירוד אז והעדר הראות זל"י נתרבה מאוד חשוקתם מזל"י מכוחות פנימיותם עד אח"כ כששבים וגפנשים יחד נטהווה ונהשורר רזונם אשר משתה ישמרו זל"י ולא יתפרדו לעולם משתה. וכן מ"נו במשל האש הדולק בעלים כאשר נופחים באש יבער האש אח"כ יותר מפני כשנפוח הר"ז מרחיק חלק קצת מהאש התכוף להאש הנקשר בתחלים או בעץ ולכן אח"כ מהשורר חשוקת הטבע לבערו להדליק יותר וכמשלים אלו כך הם עם בני ישראל נמשלים להקב"ה וכמאה"כ שימני כמותם על לבך וכמותם על זרועך פ"י מי שאיבד לחבירו

שהי' חייט אחד בנליל פרישיחא. והחייט הי' משוכח מאד אלל כל הפרישים סביב ויהי' בסמוך תראביע אחד שקנה סחורה בעיר פארז' על גגד ומאד הי' חשוד אללו הסחורה וקרא להחייט הנליל ואמר לו. הנה קניתי הסחורה בעיר פארז' ומאד חשוב אללי הסחורה ע"כ תשתדל לעשות הגגד טוב. והתחיל החייט לשחוק ואמר להתראביע אלי יאמר האדון כן והלא אני החייט המוכשר. והחייט לקח הסחורה ועשה הגגד. וכאשר החזיר הגגד והאדון לבש הגגד וקרא להפריאל שתראה אם הגגד נעשה טוב והתחילה הפריאל וגם האדון לדבר בקול גדול להחייט באשר שקילקל הגגד ובכעס גרשו אותו מהחלל והשליכו אחריו גם הגגד ומאד נעשה החייט מחוסר פרנסה. ואמרה לו אשתו היי כל העולם נוסעים להסיק ר"ר ירחמיאל ז"ע. שמע לי ותסע ג"כ וכן עשה. וכאשר החייט בא להסיק ר"ר ירחמיאל זללה"ה וסיפר לו כל הנליל. אמר לו בזה"ל זאלסט זו טרענגטן דאס בגד איין זוריק לינוף גייטן דיא נעהנט. וכשמוע החייט זאת הי' לחזוק בלבו אעפ"כ ההכרח חונסו ועשה כן ובא אח"כ להאדון ולבש הגגד וקרא להפריאל והיטב בעיניהם מאד הגגד והאדון הי' מפיס להחייט הנליל וכתן לו לחיוב סך וכאשר בא החייט בחזרה להסיק ר"ר ירחמיאל זללה"ה וסיפר לו כל הנליל. אמר לו הכרתי כך טעמית הגגד בגאות. וגאות איין לו תן גם אללס ומחמת זה לא הוטב בעיניהם וכאשר באת אללי ראייה כך בשפלות גדול לזאת אמרתי לך זאלסט זו טרענין וואס האסט גייטן מיט גאות. איין זוריק לינוף גייטן וועט שוין זיין מיט שפלות וועט האבן א תן :

(בג) (עוד שם) **שמונת** צעה שהי' רה"ק ר' אישש"י זללה"ה מפרשיחא נכד הסיק היסודי זללה"ה בעיר מארדוין ומתאכסן אלל ר' א"י. וכאשר הגיע הזמן להתפלל ערבית לא הי' זיכולו להתפלל והאנשים לא ידעו מה זאת שאין זיכולו להתפלל. וכאשר בא

ביותר הר"י דיוקן חזירו חקוק אליו בלבו זעוד עובד ומליד דיוקן חזירו ונושאו על זרועו כדדי אשר צעת חפלי יסתכל בדיוקנו ויבטעטע עם אהבה החקוקה בפנימיות נפשו וכד ציקסה כנס"י לדורה שימי כחותם על לבך. ועיד כחיתם על זרועך. ואמרו חז"ל שהי"ב לה הקב"ה הן על כפים חקוקיך דבר אהבה וזכרון הנראה תמיד וזאת הרבה ייתר טובה מבקשתך ואמרה כנס"י כי ענה כחית אהבה כו' רשפי אש כשנופחים בה ורולים להרחיקה אז נעשה שלהבת יה ואשר ע"כ אחר שנתרחק ולכלך בגדיו כשנומן אל לבו מפני התעוררות פנימיותו להשי"ת וכן מהשי"ת נתעורר הרעון הראשי"ת אל אדם הזה אשר נפשו חלק ד' עי"ו מהאחד ומתקרב אל השי"ת ורואנו ביותר ושומר את עצמו מעתה אשר לא יתפרד עוד מעתה ועד עולם הכן עומק הדברים :

(ב) (בס' חוה"מ) **ושימנת** אומרים בשם הח"ק הרג"ד משידל'אורזי זל"ל כי כאשר הי' בחירף ההוא אשר נסתלק הסיק מביאני'ניציא זללה"ה אלל מרן זל"ל וראה אשר לא הי' יכול לסבול שום דבר והי' כועס על כאו"א אז הבין שהוא סמוך להסתלקוהו. מזה שלא הי' יכול לסבול עוד את בני אדם. כי כן דרך הגדוקים :

(בא) (בס' ויקהל שלמה) **ויזיר** כ"ק אדומ"ר זללה"ה מפארסוב אמה בשם אביו הרה"ק זללה"ה בפסוק כל האורח צישראל ישבו בסיכות. רומו שאפילו מי שעדיין לא נכנס בעבודת השי"ת ולא זרחה עליו שמשו. רק שמקבל על עצמו שמהיום והלאה יתחיל לעבוד השי"ת בכל לבבו. וזהו כל האורח להבא. שמהיום יתחיל להיות בעבודת השי"ת בעטית לו הכתיב שיחה לישב בסוכה. היא סוכה של הצורא יתבטש שמרומו על אודות עליונים כמו שתיאב בטפרים :

(בב) (עוד שם) **כ"ק** אדומ"ר זללה"ה מפארסאור הי' מספר מהרבי הק' ר"ר ירחמיאל זללה"ה

בא המשמש שלו אשר הי' מכיר בכל תנועותיו
 והלך ומ'פס. החתם התנור ומלא כחונת
 ישן וכאשר לקח משם הכחונת התחיל
 להתפלל :

בד) (עוד שם) ביק אדומי'ר מפארסוב
 זללה'יה בשם אביו

הד'יק זללה'יה שכ'א מישראל גיי'ע דארכך כל
 המורה בכל שנה אין איין ערליכער יוד
 כשיגיעו הסדרות מעניני המשכן והקרבנות
 וכדומה הוא מדבק אי'ע בהם וכשיגיעו
 הסדרות ממחלוקת קרח וכדומה הם אללו
 בדרך העברה ומי שאינו עליכער יוד כ'כ היא
 בהיפוך :

בה) (עוד שם) בזהה'יק ר'ה ירחמיאל'
 זללה'יה מילין

בסלע שתיקה בתרין אם לריכיס לדבר על
 לב אדם שהוא קשה כסלע אז לריכיס לשמוק
 בתרין מילין קודם. והבן :

בו) (בם) זכרון שמואל פ' חיי'. שמעתי
 מהרב הקדוש מו'ה ירחמיאל

ז'ל מפרשיסחא שפירש על המשנה (אנוה
 פ'ה) שמתשב בן חמש למקרא עד בן מאה
 כאלו מה ועבר ובטל מן העולם. והקשה
 ע"ז למה כ'מ נקט בן מאה שהוא כאלו מה.
 מה לימוד בזה בשלמא שאר חשבונות למדו
 חז'ל לאיזה נורך ללמוד אבל בן מאה שהוא
 עבר ובטל מה חידוש אשמעינן בזה. ומי'ן
 הסי'ק הג'ל דמסקנה לימוד לנו שהוא עברה
 גדולה לדי' אשר אין למעלה. היינו שבה
 פבדות ד' שהוא כמה ועבר ואין לו שום
 חלות עוה"ז כלל רק דיבוק בעולם העליון :

בז) (בס' אמ"ל) בשם הסי'ק אי"ה מוהר"ר
 ירחמיאל זללה'יה

מפרשיסחא. ראשית מכל דבר להשליך
 ממנו כל הדאגות והתקשוב מה לי לדאוג על
 דבר שאין ביכולתי לתקן. מוטב לחפש
 אמונה. אף אם לא ישיג האמונה על נכון
 אפי' מכפרין לו שונותיו, כמו"ש אם יש
 איש מבקש אמונה ואסלה לו. ע"כ :

בח) שמעתי בשם הסי'ק ה"ר נתן דוד
 זללה'יה משיד'לארז'י

על המשנה אבות עשה לך רב וקנה לך חצר
 והיו דן את כל האדם לכף זכות. מה זהו
 הסמיכות של ג' דברים האלו. ואמר הסי'ק
 הג'ל בדרך לחיות. דרך העולם החסידים
 שנשטר להם רצם לחיה'ה. קשה להם למנוח
 מי'ק ומיוד רבי. כי כפי ראות עיניהם.

איין לדמות רבי הגבחר כעת, לרצם
 הגדיק הגדול והקדוש שהי' להם מקודם ע"ז
 אמר המשנה עשה לך רב אפי' שאין ראוי
 לפי דעתך להיות רב אפי'כ תמשה לו בע"כ
 ואם תקשה לך מה מועיל רב בע"כ ולבך
 כל עמך שזה האיש יהי' רב שלך. ע"ז אמר
 הנושנה וקנה לך חצר עכ"פ תחשוב. שראוי
 להיות לך חצר בדומה לך להתחבר עמו

וקניה עכ"פ חצר טוב. לקנין השלימות.
 ואם תהרהר עוד הנה אחת שבדעתך שהוא
 איין ראוי לרב. רק לחצר טוב. אבל הרבי

בעלמו יחשיב שהוא רבי עליך ולא חצר
 ובאמת אחת יודע שאין ראוי להיות רב.
 אי"כ אינו איש אחת ואיך תוכל להתחבר עמו
 ולזה אמר המשנה והיו דן את כל האדם לכף
 זכות שהדין את הרבי שלך שגם בדעתו
 להתחבר עמך רק בתורת חצר ולא בתורת
 רבי. אף שאתה קורא אותו רבי אבל כלבו
 לא כן יחשוב רק רוצה להתחבר עמך
 בתורת חצר ודפמ"ח :

בט) בשם הסי'ק ר' מאיר זללה'יה
 מפרשיסחא. עה"פ אי'

הקדשה הוא צענים על הדרך. פי' איך
 מנייעין לבחי' קדוש הוא צענים על הדרך
 ששומר את הצינים אף על הדרך לבלתי יפגום
 צם כי אז עלול הוא להפגים כידוע (בס'
 חילגא דמיי) :

בט"ד) בשם הסי'ק ר' יצחק הגקרא
 ר' איובשעלי זללה'יה

מפרשיסחא בילקוט ויראו העם את ד'
 ויאמינו בד' ובמשה עבדו. ואם במשה
 האמינו. בד' לא כש"כ ומת"ל במשה אלא
 ללמדך שכל האמין ברופעו נאמן כאלו
 מאמין בחי העולמים. וקשה דכיון דקושי'ת
 הילקוט הוא ופשיטא כיון דהאמינו במשה
 מכש"כ שהאמינו בהש"ת. אי"כ הוי ליי'
 לילקוט

שמי שמרגיש ברעב בתעניתו ויכבש תאוהו זה האדם אינו רשאי לעסוק תמיד בתעניתים ועל כנון זה אחי"ל הישב בתענית נקרא חוטא אך יש לדיקם אשר מרוב התלהבותם והשוקתם לעבודת הבו"ת נפשם מחלוות הנשמות עד שלא ידעו להשיב אם אכלו אם לא. מחמת רוב ערדותם בקדושה וכמו מי שפורה הרבה במסחרו אשר מחמת רוב התענוג והנאה ישכת כ"פ כל היום לאכול כידוע, שזה שכיח אלל הסוחרים הגדולים ואם זה בדברים הנפסדים כ"ש במלות ומעש"ט האין להם קץ ואחרית עאכ"כ וזהו פי' של הגמ' הא דאקרי קדוש דמלי מלער נפש' יטן שאינו מרגיש כלל אם ננרך לו לאכול או לא זה רשאי להתענות אבל היבא דלא מלי מלער נפש' וכיבש את רעבונו נקרא חוטא כי עי"ז יחלה ר"ל. ומחמת חולשת התענית לא יוכל לעסוק בח"ת ולא סכרו בהפסדו. ע"כ :

צד) (עו"ט) **בב'** נשא את ראש בני גרשון וכו' פי' אא"ז הקוה"ט הרבי ר' ירחמיאל ז"ל דהנה יש חסידים ואנשי מעשה אשר כל מגמתם הוא לבא לעבודת הבו"ת ועי"ז הם מחפשים תמיד לשרש את המדות רעות שבקרבם ובמאמנם ז"ל העוקר עבודה שהיא זרה לריך לשרש אחרי' והנה יותר שהם עוסקים בעבודתו ית' ויותר שהם מרגישים צרומותו ית' יותר הוא רואה בשפלות עמו כי הא בזה תליא [וכאשר פי' אא"ז הק' בדרה"שח ז"ל במאמר נעים ומירות ישראל כי אראה שמך מעשי אלצעותיך כו'. היינו צפת שאני נותן עיני ולבי להסתכל בגדלות הבו"ת אזי מה אנוש כי תזכרנו וגמאם צעיני כל העולם כי יותר מה שהנני רואה גדלות הבורא ית' יותר אני רואה שפלות עמו. אבל ותחבריהו מעט מחלקים כשהנני טפל מהשגת גדלות הבו"ת אזי וכבוד והדר העטרהו אזי אדרבה הנני רואה להתעטר בכבוד והדר. ונדמה צעיניו שהוא מנוש מקדושתו ית' והולך במרירות לבו כי ידמה לו שח"ו אבד סכרו

לילקוט להקשות ומת"ל בד' כיון דהוא רבותא אבל במשה ע"כ הי' לריך לכתוב כיון דלא נדע אם האמינו בו. ואמר דהכי פירושו. ויאמינו בד' ע"י שזכו לאמונת ד' ית' נחבדר ונדע להם שמשה הוא עבד לאמן. וזהו ובמשה עבדו. ועי"ז הקשה הילקוט ומת"ל במשה כיון דהי' להם אמונת השי"ת כראוי למה להם משה כלל הלא הם בעלמם הי' כדאי. לכן מתרץ הילקוט ללמדך ר"ל שמטנין זה יבא לנו ללמוד שכל המחמין ברעיה נאמן כו' ר"ל מתוך שמאמין באמונת לדיקים עי"ז יזכה לבוא לאמונת השי"ת וא"כ עי" משה באו לאמונת השי"ת. (בס' הדר"ה) : צא) (עו"ט) **ושמעתיו** שזקניו הק' הרבי ר' ירחמיאל

זללה"ה אמר כאשר נוסע א' לאיזה לדיק וכל מגמתו וכוונתו הוא למען ללמד חמנו דרך לעבודת השי"ת אזי מן השמים מזירין לו עיניו לילך בדרך אמת ואף שהלדיק אנו לדיק הדור נותנין לו כל משאלות לבנו ומשיב כל המדרגות כאלו הי' נוסע אל לדיק הדור אך אם הלדיק איננו לדיק אמתיי מזירין לאותו האיש עיניו לאמר לך מחאן כי אין לך בכאן מה לעשות וכ"ז אם כוונתו אמתיות בלי שום פני' אבל בלא"ה יוכל לרמאות אי"ע כל ימיו. ע"כ :

צב) (עו"ט) **שמעתיו** בשם קדוש אחד (ובמדומה בשם אא"ז הק' הרבי ר' ירחמיאל זללה"ה) שאמר שסיון לידע אם א' נתעטר או שעלה לגדולה להיות רב או נשיא אם הוא מסטרא דקדושה או ח"ו להיפך הוא אם אחרי גסגדלו הוא בלואו בחינה שהי' מקודם והממון או הכבוד לא פעלו בו שינוי לגריעותא הוא סיון שהוא מסטרא דקדושה. ובאם אחרי שנחטט נחלקלקל ר"ל הוא סיון שאותו סתנשאות אינו מלך הקדושה והממון שהשיב והכבוד. שהשיב הוא כדאי לשלם לו שכרו צעו"ז ע"ד ומשלם לשונאיו אל פניו להאבדו. ע"כ :

צג) (עו"ט) **בשם** הה"ק ר' מאיר זללה"ה בפרשיסחא

את המלבוש לתפלה הלך תיכף אל השלחן וליקט איזה מטבעות וקויטיל חי משאר המעות וקויטליך ולווה ליתן זאת בחזרה. ואחר שחקרו ודרשו על האשה הזאת נודע שהיא מופקרת ר"ל והמעות הן אחת זונה. וסיים אח"כ בן מורה"ם ז"ל ראו אף שהבין אי"ע לתפלה אז. וה"י משוטט בפולמוח עליונים. אשפ"כ ברוח קדשו כל אשר נעשה. ז"ע :

דח) בסי קול יעקב בשם כ"ק הרה"ק מו"ה נחמ"י ז"ל מבעהאורא. ענין הזדככות המחשבות יכול להיות צכפר וסודו מהמחנה (כ"ל כוונתו משנה עירובין ריש פרק הדר) ישראל אוסר ואין נכרי אוסר. ואורות המין לריך לקשר את עלמו בלריך יסוד עולם ושם יש מנין פ"כ :

דט) עו"ט) בשם הרה"ק הג"ל. ענין הבכ"י מחמת עזבות מנוגה מאיד ולריך להתרחק מזה. אך הענין הוא כך כשאדם חושב שפלות עלמו וגדלות הבוית"ש ואשפ"כ הבוית"ש ברוב רחמיו ותסדיו ניתן לו רשות להתפלל לפניו. והוא משתוקק מאוד לומר דיבורים לפני הבוית"ש וכל שנתקרב יותר הוא מביג יותר שפלות עלמו וגדלות הבורא ית"ש עד כלות הנפש ממש ועבור זה בא לבכ"י. ומתחיל לבכות מחמת השתוקקות שמשתוקק נפשו לדבר דיבורים של קדישה להלל לשמו ית"י זה הבכ"י טובה ואז תפלקו בוודאי מהולה ומקובלת וכ"כ בזה"ק האי מאן דללי ובכי וזועק עד דלא יוכל למירחש בשפת"י האי ללותא שלימתא דהוא לעלם לא הדרי. פ"כ :

סקדו. וז"ש נשא שתנשא את ראש בני צרשון היינו אותם סדמים צעניהם שהמה מגרשים מן הקדושה. לבית אבותם היינו שנס הם ישינו לבתי עמיתם יה"י בלתי לך לבדו ולפשות רלון, אבינו שבשמים. ועד"ז פי' וכפי היינו שתנשא בית אב למשפחות מררי. ר"ל אותם שהולכים במרירות לבס על שהמה מצערים אי"ע משום שנדמה צעניהם שהמה דחוקים מקדושתו ית"י תנשא אותם שיגישו לפשות רלון. אבינו שבשמים. פ"כ :

דה) עו"ט) עך התפלה בזמנו אמר דודי אח"כ ז"ל משידל"אורצי שהוא למשל חי מאנשי הנצח מאנשי חיל הפשוטים שיקים בצוקר ולריך לילך לצבד פנודתו ובאם לא ירלה לילך ויאמר שאין פדיון מוכן לזה. הוא פתי ונקרא מורד כי הוא לריך לקיים מצוה המלך בלי שום שינוי כלל. וע"ז ידיו הדווים :

דו) בס' אוה"ט) אה"ז הקוה"ט הרבי ר' ירחמיאל ז"ל ז"ע אמר שעיך כוונת שוגר הוא להכניע קליפת שורש פורה ראש ולענה שהוא ר"מ שופר. פ"כ :

דז) עו"ט) פ"א הגישה אחי זקנתי אשת אח"כ הרבי ר' ירחמיאל הק' ז"ע לפניו את הקויטליך עם הפדיונים של הנשים שה"י עומדים בצרחודר כי הוא לא הגיח נשים לכנס לחדרו. והנה כבר הבין אח"כ הק' אי"ע לתפלה וכבר ה"י חלך את מלבושו ורלה ללבוש את המלבוש לתפלה וצמוד שה"י עומד כך קודם שהספיק ללבוש

זכרון פנחס

ב"ה יום ג' דם' צדק צדק תרדוף למען תחי' פה וואחאצק

כבוד ידידי היה בר' מריה יועץ קים קדיש נ"י

מ) מכתבו קבלתי והגני לקיים הבטחתי. זפרשה גדולה. אחמ"ר הרה"ק אור. עולם ואשלח לו קונטרס אחד יללה"ה ז"ע ומעט מועיר מאבות הקדושים

כי מאד הקיפוני חבלי טרדון ואין ליִפְנֵאֵי
 לכתוב הרבה . ובפרט שכבודו כתב שמואל
 כעת באמצע הדפוס והזמן קצר . ע"כ הנני
 לכתוב לו זה המעט ועוד חזון לתועד .
 וזאתמיל לכתוב מגדלות האמור' זללה"ה ז"ע
 וזה החלי בעור לורי וגואלי :

אמור'

הרה"ק הני' אור עולם בולגא
 קדישא חסידא ופרישא מופת
 הדור נור ישראל איש אלקים קדוש אוהב
 ישראל מרן ר' פינחס זללה"ה ז"ע אבדק'ק
 קינצק הוא הי' מוסכס מכל לדיקי קרושי
 פ. יו"טס הראשונים לאיש קדוש . כ"ק איז
 אדומור' הקדוש בושיר'לאורצי ז"ע העיד
 עליו שלא טעם טעם חטא מימיו . הוא הי'
 איש קדוש עובר ד' מגבוריו מואס בהבלי
 כ"לס הזה ועבר ד' בחסידה נפש גודל אהבת
 ישראל התקוע בלבו אין לשער אס בא אליו
 איש במתיקות נפשו ולגו דמעות מעיניו כל
 היום וכל הלילה לא נח ולא שקט מלהתפלל
 ולבכות עבור כלל כל ישראל . וכמ"פ שמעתי
 ממנו בעת שוכבו על מטתו רבש"ע אס לא
 העשה רלוגי שתושבע את כלל ישראל עוד
 אין ברלוגי לחיות בזה העולם כי עוד אין
 זכתי לסבול העער ולרות ישראל . גודל
 זרקתו אין לשער כמ"פ ביום נתן המותרות
 של כסף להשכין עבור עניים עד שבאו אליו
 יוכל פנות עולם . עכ"ז לא לן בביתו אפילו
 פרוטה אחת כי כל מה שהי' לו נתן לעניים .
 גודל . תמימותו אין לשער דרכו בקודש הי'
 שבכל יום הי' אומר היום בודאי יבוא משיח
 אס הי' שומע איזה קול שאל מה קול הזה
 אפשר בא משיח אס באו אליו אנשים עם
 פתקאות ושפטו לפניו לבס הי' אומר להס
 מה זה תדאגו הלא ביום מחר בודאי יבוא
 משיח הוא הי' מקיים תמיד לפית ליטועה
 מה נאמר ומה נדבר לכתוב גודל זרקתו
 וקדושתו הוא הי' איש חלוס . ושבעה עשר
 שנה לא הי' ביכולתו לילך ושכח תמיד על
 מטתו . עכ"ז לא נשתנה זיו לורתו מוארו
 כמלאך אלקים קדוש ממש יראה שהשכינה שורה
 עליו אומר עליו המגיד הקדוש במצרים
 ז"ע . שפניו בוערות תמיד מיראת שמים

כמעט כל לדיקי דורו הי' כפופים לפניו
 ובאו אליו לפרקים ועמדו לפניו כהלמוד לפני
 הרב ונתנו לו פתקאות וכולס חיבביו אותו
 למאד ואפרוט אותם בשמותם הקדושים .
 הרה"ק איש אלהי' רבינו ר' אלימלך
 זללה"ה ז"ע מגראדזיסק הי' אללו בכל שנה
 פעם אחת וגודל אהבה אשר ביניהם אין לשער
 פעם אחת הי' האמור' הרה"ק ז"ע משוכתי
 ש"ק אלל הרה"ק מגראדזיסק וידוע דרך
 הקודש של האמור' הרה"ק ז"ע שהי' מן
 המאחרים מאד . וכשהי' הרה"ק מגראדזיסק
 כבר התפלל תפלה שחרית הלך אל הכסניא
 של האמור' הרה"ק ז"ע לומר לו שבתא
 טבא . ואמור' הי' לו הכסניא על העלי'
 והי' שס עלי' גדולה ואמור' הרה"ק ז"ע
 עיד לא הי' מהפלל רק הי' הולך בעלי'
 הלך וכזב ברעיונותיו הקדושים . וכשבא אליו
 הרה"ק מגראדזיסק ז"ע לא הרגיש האמור'
 הרה"ק ז"ע וכראית הרה"ק מגראדזיסק
 שאמור' אין מרגיש הניה שתי יהיו על שתי
 לדי הדלה ואחד לראשית הרבה אשר הי'
 עמו שישתקו לבל יבלבלו אותו ממחשבותיו
 הקדושים וככה עמ' זמן רב עד שהרגיש
 האמור' ז"ע והלך אליו ואמר לו שבתא טבא
 ואז אמר הרה"ק ז"ע מגראדזיסק אל
 האמור' ז"ע שרלוגו מאד לסעוד עמו ביתך
 סעודה שחרית ואז אמר אליו האמור' הרה"ק
 ז"ע יתפלל מר עבורי שאוכל לילך להתפלל
 אז גם רלוגי לסעוד ביתך עם מר וכשהלך
 הרה"ק מגראדזיסק זללה"ה ז"ע אמר
 להאנשים אשר הי' עמו תדעו שבעת הלכו
 הלך ושזב ברעיונותיו הקדושים אשר הי'
 מלהטות סביבותיו פעם אחת הי' אליו
 אדומור' הרה"ק ז"ע בושיר'לאורצי שלח אליו
 משמשו שיהן לו דיגר זהר בכל יום שיתפלל
 תפלה בזמנה וכשמע האמור' ז"ע שאביו
 הקדוש רולה ליתן לו דיגר זהב עבור תפלה
 התחיל לבכות ולא השיב כלום וכשבא המשמש
 חזרה שאל אותו אביו הקדוש ז"ע מה השיב
 לך וסיפר לו שבעה אז אמר איז הקדוש
 זללה"ה ז"ע מה אעשה עם בני שכל תעמוגי
 טוב"ז עם כל הכסה וזרר שרעולס אין נחשב

אללו אפילו עבור שער אחד עבדות ד'. גם
 הרה"ק איש חלקים רבינו ר' אברהם
 זללה"ה זי"ע מראדאמסק הי' מידידיו
 ושלח אליו פתקאות וכמעט מסה נפשו על
 אהבתו וסיפר לי בנו הרה"ק רבינו יחזקאל
 דכהן זללה"ה זי"ע מראדאמסק אשר
 חיכה אחר חתונתו מק"ק אוסטראורצי עם
 הגבור המפורסם ר' יוסף ליב אשר הי'
 מחסידי אהמו"ר זללה"ה זי"ע והי' לו
 מניעה אשר לא הי' ביכולתו ליטע לאביו
 הקדוש בעל חסד לאברהם על שבועות
 וכתב התגלות לאביו הקדוש שאין ביכולתו
 ליטע אליו וכתב אליו אביו הקדוש אשר אם
 בשום אופן לא יהי' בביתו רק יטע אל כ"ק
 אהמו"ר זי"ע אשר צעת ההוא הי' דר
 ברוואחצק וכך כתב לו מדע שהוא לדיק
 וקדוש וגם סיפר לי כי תמיד ראה מאביו
 הקדוש צעת אשר הזכיר את שם כ"ק אהמו"ר
 הרה"ק זי"ע עמד את ענינו מכסאו וסיפר לי
 איש חנונים ששמע מבצל חסד לאברהם
 זללה"ה זי"ע וזה לשונו הקדוש אני מעיד
 על הרה"ק ר' פינחס מקינל"ק שאין עומד
 להתפלל בשום יום עד שתיקן מקודם כל
 יום מאותיות התורה ואחר פטירת הרה"ק
 בעל חסד לאברהם הי' אז אהמו"ר הרה"ק
 בגארשקאוויץ סמוך לראדאמסק על
 סיום הספר וזכו אז האחים הקדושים הרה"ק
 רבינו יחזקאל דכהן זללה"ה זי"ע
 מראדאמסק ואחיו הקדוש ר' יעקירי
 זללה"ה זי"ע מקלאביצק ונגנסו זה שלח
 בשני זה והרה"ק מראדאמסק נכנס תחלה
 ונתן פתקא עם פדיון ובה הי' דבריו
 הקדושים הנה אהמו"ר בעל חסד לאברהם
 כתבבק בשיבה של מעלה ואנשי שלומינו
 רועים דוקא שאני אהי' ממלא מקומו וקשה
 עלי לדמות אותם כי אפשר מן השמים הוא
 וכבר הייתי בשינאוויי אלל הרה"ק והסכים
 על ידי ע"כ באשר שידעתי שכ"ק הוא לדיק
 הדור באתי אל כ"ק שיסכים על ידי והשיב
 לו אהמו"ר הרה"ק זי"ע שבודאי טוב וישר
 הוא להיות ממלא מקומו. ובודאי יושעו
 אללו בכל מיני ישותם בגשמי וברוחני וכי

בודאי הוא מן השמים שהוא יהי' משה
 הדור ודיבר עמו דברים גדולים אשר לא
 ניתן לכתוב. ואחר כך נכנס אחיו הקדוש
 מקלאביצק ונתן פתקא ובקש מאת כ"ק
 אהמו"ר שיתפלל בעדו שיבי' לו כח לעמוד
 בגסיון לבל ינרך להיות רבי הרה"ק והטור
 רבינו ר' ירחמיאל משה זללה"ה זי"ע
 אהמו"ר מקאוניץ נסע תמיד אל כ"ק
 אהמו"ר זי"ע ומי שלח ראה גדול אהבה
 ביניהם ובעת שנתן פתקא עמד באימה
 כתלמיד לפני הרב פעם אחת הייתי אללו
 בקאוניץ והתחיל לספר מגדלות אהמו"ר
 זללה"ה זי"ע. והראה לי חומת הרה"ק ר'
 קלמיש שליט"א אשר דמעות זלגו מעיניו
 הקדושים וכמה פעמים אמר לי שבאם הי' לי
 כעת איש לדיק וידיד לאמן כמו אבך הייתי
 מהלך אליו שלשה פרסאות וכמ"פ סיפר לי
 סיבת נשיפותו אל כ"ק אהמו"ר זי"ע כי
 בילדותו עוד צימי סיי הרה"ק ר' אהרן
 מקארלין זללה"ה זי"ע. כי הוא הי' מגדול
 אללו והי' פעם אחת חתונה בנרדאויסק
 והי' שם כמעט כל לדיקי פולין וגם הרה"ק
 ר' אשר מסטאלין בנו של הרה"ק ר"א
 מקארלין הי' ג"כ על החתונה וגם אהמו"ר
 הרה"ק זי"ע הי' ג"כ על החתונה וכשבא
 אחר כך הרה"ק ר' אשר זללה"ה זי"ע
 מסטאלין חזרה לביתו לאביו הקדוש ר'
 אהרן זי"ע מקארלין ושאל אותו אביו
 הקדוש מן הסתם ראיס שם על החתונה כל
 הפולישע רבי'ס מה אמה אומר עליהם
 והשיב לו הרה"ק מסטאלין בל"א עם
 גיפלטס מיר קיינער נישע נאר דעהר קרוב
 מיט דעסע קניפ הוא יש לו יראת שמים
 לרוב ושאל אותו הרה"ק מקארלין מי הוא
 זה וסיפר לו שהוא בן הרה"ק משידלאוויי
 ושמו ר' פינחס ואהמו"ר הרה"ק ר'
 ירחמיאל משה זללה"ה זי"ע הי' אז ילד
 ושמע זאת ומאז התחיל להשתוק לראות את
 כ"ק אהמו"ר זללה"ה זי"ע כידוע דרכו
 בקודש של אהמו"ר הרה"ק מקאוניץ
 שדבר אחד של הרה"ק מסטאלין הי' אללו
 כטורה ומידי דברי מקדושת הרה"ק מקאוניץ

שיני

נפלאה להסתכל המיד בספרים של הרבי
 מצ'וברין זללה"ה ז"ע יומר משאר ספרים
 ואמר לו אביו הקדוש יען שיש לך נשמת
 ר' דוד מלעזריוו זללה"ה ז"ע וסוף הו'
 הלמד הרבי ושמעתי מפי ניסו הרב"ק ר'
 יש'רם מאיר יחיאל שליט"א מברענדערער
 ששמע מפי הרב"ק והטור רבינו יעקב
 צבי זללה"ה ז"ע משאריסאוו שאמר על
 האמור זללה"ה ז"ע שיש לו לב לעבוד ד'
 כמו אחד מהגדולים הראשונים פוק חזי
 גודל השלמות שאמרו עליו כל דליק הדור
 ובאמה מי שהכיר אותו וראו קדושתו ופרישהו
 יודע שעוד לא כתבתי אחד מני אלה נגד
 גודל ערכו. מתורתיו הקדושים נודעים לי
 מעט מחמת שבסוף ימיו לא אמר תורה ורק
 בתחלת ימיו אמר הרבה ואז ילד הייתי ושמעתי
 שאמר כי על הזמר של כל מקדש יכול
 לעשות ספר גדול ורק מחמת שאביו הקדוש
 משיד'ראווי לא עשה ספר וגם איז רבינו
 הקדוש הרבי ר' ירחמיאל זללה"ה ז"ע לא
 עשה ספר וגם. הי'ודי הקדוש זללה"ה
 ז"ע לא עשה ספר ע"כ גם אין צ'רנו
 לעשות ספר רק חייה דברים אשר שמעתי
 מפי זקנים ישישים ששמעו מפיו הקדוש. צפ'
 בשלח. והי' כאשר ירים משה ידיו וגבר
 ישראל כו' כו' ואמר בזה הלשון הן אחת
 שמות * לדקה חביבה לפני הקב"ה אפילו
 מאיש פשוט. אבל ביותר חביבה מלות
 לדקה מדויק. שבוה הוא עובד עובד כלל
 כל ישראל והנה ידוע שכל דליק נקרא משה
 כמו

עני עיני יורדה מים צוקרי חז' קדושתו
 מי שראה אותו ראה שהשכינה שורה עליו.
 פ"א היינו אללי בקאונץ וסיפס לי אידת
 ענין אחד אשר הרב"ק ר"א מקארלין
 אמר עליו שיש לו המוח של הרבי ר'
 יסאנתן ז"ע. דודי הרב"ק אור עולם בונ"ק
 רבינו יעקב יחק' זללה"ה ז"ע מביאלע'
 ה' אלל האמור הרב"ק. זללה"ה ז"ע בכל
 שנה ושנה ש"ק וגודל אהבה ה' ביניהם אין
 לשער. הרב"ק והטור רבינו ר' יחיאל
 זללה"ה ז"ע מאלבסגור ה' מאוהבים
 נאמנים של האמור ז"ח והעיד על האמור
 ז"ע שהוא באמת אוהב ישראל ופעם אחת
 ה' אלל האמור הרב"ק זללה"ה ז"ע ועשה
 האמור הרב"ק זללה"ה ז"ע סעודה גדולה
 וסיפר לי בנו הרב"ק והטור רבינו ר'
 ישראל יצחק זללה"ה ז"ע שהי' ה' ג"כ
 ומחמת סיבה לא ה' ביכולתו להיות על
 הסעודה ואומר לו אביו הקדוש שיראה לפי
 את האמור ז"ע. הרב"ק והטור בונ"ק
 רבינו מאיר יש'רם זללה"ה ז"ע מקארלין
 ה' כמ"פ בקינצק והי' כפוף לפני האמור
 ואהבה גדולה ה' ביניהם. הרב"ק והטור
 אור עולם ר' ישמחה ברגם זללה"ה ז"ע
 מאטרווצק ה' כמ"פ אלל האמור.
 ושמעתי שפ"א נתן לו קוויטיל עס שני מאות
 ר"כ פריון ומיד ההלכו בפיו. ושמעתי
 אשר פעם אחת התגלל האמור לפני אביו
 הקדוש משיד'ראווי זללה"ה ז"ע אשר
 איז יודע מה זאת שיש לו תשוקה

*) ור' בנו הצעיר נראה לפרש דבריו הקדושים דמה שייכות יש לעמלק למות לדקה על
 פי שפירשו הסמוכות בנים אחס לר' לא התגודדו וכבר האריך בזה האורח הקדוש
 על פי מה שתיא' קשאל טורנטורופס הרשע האריך אחס נותנים לדקה לעניים משל לעבד שרבו
 כועס עליו ונתנו בתפיסה ובא אחד ומאכילו ומשקרו בודאי רבו כועס עליו ומירץ שאנו נקראים
 בנים למקום ואב שנמן בני לתפיסה ובא אחד ומאכילו ומשקרו בודאי האב יש לו הנאה
 מזה נמלא עולה מזה שאס אנו נקראים בנים אזי אנו רשאים ליתן לדקה ואס נקראים
 עבדים אין אנו רשאים ליתן לדקה כמשל הכל והנה ידוע דברי העשרה מאמרות מובא
 בישמח משה פ' שופטים שכל יחיד ויחיד מ'שראל נקרא עבד אבל צ'בור נקראו בצמינת
 בנים יודע דרשתי חכ"ל לא התגודדו לא תעשו אגודות אגודות רק תהי' בהתחברות יחד
 וזה פירוש הסמוכות בנים אחס לר' אליהם אימתי בזמן לא התגודדו וד"ל. וענה לזה שיהי'
 כל

כמו שאמרו חז"ל משה שפיר קאמרת וזה פירוש הפ' כאשר ירים משה ידו שהלדיק יתן. אז ונבר ישראל יש התגברות עבור כלל ישראל וכאשר יניח ידו שהלדיק אין נותן לדקה. אז חזו ונבר עמלק ודפמ"ח:

אמר אאמיר ז"ל פירש המשנה אבות אל תפרוש מן הליבור ואל תאמין בעלמך עד יום מותך מה שייכות השני תמרות להרדי ואמר שהפירוש הוא כך אל תפרוש מן הליבור היינו אל מהי ביחידית בהתבודדות להסתפלל ביחידית ולאכול ביחידית ולכלל להתערב עם אנשים כי זה עולת היצר כי זה הדרך להיות יחודי הוא מסוכן לעבדות ד' ואמר כך אמר המשנה ואל תאמין בעלמך פירש להיות לעלמך ביחידית כי היצר יכול להסית את האדם אתה כבר לדיק וקדוש והוכל להיות בעלמך אל תאמין לו עד יום מותך היינו עד שהדע באמת שילך הרע מה מקרבך וכבר אתה נפשך מכל תאוות עוה"ז כמו שנאמר ולבי חלל בקרבי שכבר המית

היצר הרע אז מוכל להיות ביחידות בהתבודדות לעבוד ד' ודפמ"ח:

אמר פירוש על הזמר משוך חסדך ליודעך אל קנא ונוקם מה ענין קנא ונוקם לחסד ואמר כך רבש"ע משוך חסדך ליודעך היינו שחמוד חבקה נפשי להכיר גדולתך ורוממותך ע"כ אתה רבון כל עולמים תסבב סיבות והסיבות יהי ע"י חסד שאוכל להכיר גדולתך בכדי שאדע איך לעבוד אותך ואם אין ברנוקם לסבב סיבות ע"י חסד רק שתהא קנא ונוקם ממני וצוה אוכל להכיר גדולתך אזי יש לי מסירת נפש ואני מרוצה לזה. כי מאוד נכסוף נכספתי לעבוד אותך ודפמ"ח. מכאן נראה גדול המסירת נפש אשר ה' לו עבוד עבדות ד' כי התורה הוא מצוה הרשוין:

אמר פירוש התרוו לליל שבת רב לכם שבת בעמק הבכא ואמר כך במקדושת שבת יכול לקח קדושה על כל ימי השבוע וזה בימי הגלות שאין לנו לא כהן ולא נביא שבת

כל ישראל בהתגברות אחד שלא יהי' לנו גיאות כי מי שמתנאה אין לפי כבודו להתחבר עם מי שקטן ממנו בערכו כמו שמוצא בספרים הקדושים. והנה ידוע שעמלק בנמט' רם שהוא גיאות וכבר הוכחתי מי שיש לו גיאות ממילא אין ביכולתו להתחבר עם כל ישראל ממילא נקרא בנח" עבד ואין רשאי ליתן נדקה וצוה יש לו שייכות מנות דקה לעמלק וד"ל. ועם דבריו הקדושים נראה לי צנו העשיר לפרש הפסוק ושחט איתו על ירך המוצת לפולה לפני ד' כי ידוע מספרים קדושים כי כל זמן שאינו מתקן מדת יסוד אין ביכולת לבוא לשום מדרגה ועיקר עבודה הוא זה ומי שמתקן זה נקרא קדוש וממילא לפי דברי אאמיר ז"ל שאין רשאי שום אדם להיות לבדו בלי להתערב עם בני אדם עד שהמית את היצר הרע ועיקר מיתת היצר הוא לתקן מדת יסוד כמו שהיכחתי וזה פירש הפסוק ושחט אותו אם תראה לשחוט היצר הרע עיקר על ירך שהוא יסוד צוה לדיך לשחוט אותו ואז נפונה לפני ד' ואז יכול להיות בהתבודדות ביחידות כי לפון הוא לשון הטמכה כמו ומלפנו וד"ל: ועל פי דבריו הקדושים נראה לי לפרש הזמר הכל עפ"י דברי הבעש"ט ז"ל וי"ע שפירש אל נקמות ד' אל נקמות הופים משל למה הדבר דומה לבן כפר שמרד נגד המלך להמרות [גד] כבודו מה עשה המלך קרב את האיש אליו וגדלו והכיר ע"כ יוסר ויוסר את גדולת המלך את יקר תפארת גדולתו את כבודו ואת גדלו והי' לבו רזה עליו והתמרמר כלבו מאוד איך סכלתי עשו והעזתי מלח להרים ראש נגד מלך גדול ואדיר כזה וזה הנקמה הגדולה וזה הפירוש משוך חסדך ליודעך היינו שהסבבו סיבות ע"י חסד שאוכל לידע אותך ולהכיר גדולתך והחסד יהי' בדרך קנא ונוקם דהיינו שהתן רחבות הדעת ותגדיל אותו בכל ענינים בגשמי וברוחני ותחנני דעה בינה ואז ממילא אכיר את גדולתך ובראי אתמרמר מאוד על מעשי הקדומים ואעשה תשובה בכל לבי כי מרדתי נגד ממהקב"ה כמו המשל מכפרי והנה לפי

שנת הוא בנחיתת רבי וזה רב לכם שנת
בעמק הבכא ודפח"ח. ומתמה שחש אכזי
מתמה שכבודו כהנ שכבר הכין לתן לדפוס
ומה גם שהולאות הדפוס כי רבה האקר
ועוד שני דברים נפלאים אכתוב לו מכ"ק
אאמור'ר ז"ל ז"ע סיפר לי איש גאמן שעוד
בימי חי' איז הקדוש משידל'אורצי ז"ל ה'
הוא בן בית אלל האמור'ר ז"ל ופעם אחת בא
אלל האמור'ר ז"ל וראה שהוא טוב על מטהו
ומשחק עם המורה שעות והי' בחלוצ היום
ואמור'ר עוד לא ה' מתפלל תפלת שמרית
ושאל אותו האיש הזה מה זה שכבודו אין
הולך להתפלל ומשחק עם המורה שעות ואמר
לו האמור'ר ז"ל הדע שאני לומד אי'ע כעת
איך לפעור מעולם הזה לאחר מאה שנים.
כן סיפר לי. ועוד סיפר לי האיש הנ"ל
שלאחר פטירת איז' הקדוש משידל'אורצי
ז"ל אמר לו האמור'ר ז"ל הדע שטעיתי שאני
שכחתי שעוד לא הגיע הזמן מפטירת האמור'ר
זללה'ה ועבור זה לא הפלתי כל כך בתפלה
עבירו ואם הייתי יודע שהגיע זמן פטירה אבי
מורי הקדוש איז' אם הייתי נתעסק בתפלה
בשומחה עשרה אחת איז' בשום אופן לא
הנחתי לפעור אותו מעוה"ז כי העולם עוד
הי' לריבין לו. וראה כמה גדול כמו ונה
לפשו דלאמור'ר הרה"ק והטבור אור עולם
נזר ישראל מופת הדור איש אלהי' קדוש
רבינו ר' פינחס זללה'ה ז"ע אבדק"ק
קינצק בשנת תרס"א ב"ב אר"ז ז"ע
ועכ"ז :

ואנב אכתוב לו מכ"ק איז' הקדוש
משידל'אורצי ז"ל פעם אחת הי' איז'
איש אלהי' קדוש רבן של ישראל ר' נתן
דוד זללה'ה ז"ע משידל'אורצי מסובתי
ש"ק בהענמשין. שנת אחר פסח הגקרת
בל"א שנת געלט מלות ואמר איז' ז"ל תורה
מפני מה קורין את השבת הזה געלט מלות ואמר
השלמן הי' החסידים מחזרים את המורה והי'
שם אבדך אחד שלא הי' מחסידו איז' הקדוש
ז"ל ואמר לחסידו איז' ז"ל אני יודע שיש
מקומות ששבת זה נקרא בשם אחר אי"כ
המורה של הרבי שלכם לא הי' ולא נבדל
והתחילו החסידים להתקוטע עמו בדרך כך
בא איז' הקדוש ז"ל ושאל מה זאת וסיפרו
לו את דברי האבדך ואז אמר איז' הקדוש
ז"ל מדעו שאיש הזה מתפלל בתפילין פסולין
והחסידים בשומעם זאת בידעם כי רבם רוח
אלהים דבר בו ומיכף הי' רעים לבית האבדך
ובכפי' הי' חוטפים מאתו את התפילין ופתחו
אותם ואז ראו כולם כי הי' פסול דאורייתא
והי' רעש בין החסידים כי עין בעין ראו רוח
הקדוש כזה ואז אמר איז' הקדוש ז"ל מדעו
שאין זה רוח הקדוש רק שידעתי זאת מדברי
חב"ז שחב"ז אמרו שלכך אנו מניחין ארבע
פרשיות של תפילין משום דבתורה כתיב לביטפות
וטע בכחפי שהים ופת באפריקא שמים
לכאורה קשה לפי דברי האבדך הזה אפשר
יש מקומות אשר קורין עט ארבע אי"כ הי'
לריך לנוח ששה פרשיות אלל ודאי שאין
מסניחין במקומות ואי"כ האבדך הזה שמסניח
על

לפי שנתבאר לנו אשר מחסדי האל ית' כי גם נקמות ית' בזרע אברהם אוהבו הוא כולו
חסד פוקח עינים עוורים להכיר גדולתו ית' כי זה כל חמתו ית' ועי' ישים אל לבו לשב
אל ד' וירחמנו ובוה פירש הפסוק והי' כי יבואו עליך כל הברכות וגו' ושבת עד ד' אלהיך
שקקו בשלמא הקללות יעוררו לתשובה אבל הברכות מה התעוררות יעשה בלב אדם
ועפ"י האמור'ר אתי שפיר שזה חסדי האל ית' שמגדל את האדם ונותן לו כל הברכות ועי'ו
יתעורר לבו בקרבו לשב אל ד' וד"ל. ולפי האמור'ר פירשתי אני הנטיר החרה שהביא האמור'ר
ז"ל רב לך שבת בעמק הבכא והוא יחמול עליך חמלה כי שבת הוא לשון תשובה כמו שנאמר
ושבת עד ד' כ"י והקב"ה מעורר אותנו לתשובה ע"י יסורין וגלות ע"כ אנו מתפללים רב
לך שבת בעמק הבכא שהתשובה ע"י יסורין וגלות ורק והוא יחמול עליך חמלה היינו שהש"ת
ברוב רחמיו יתן לנו כל טוב כנ"ל. ובוה התעורר לנו לעשות תשובה וד"ל :

על מקומות אחרים איך אין סיבה הכלל של
 תהיה לענין תפילין ולכך אחרת שמחפלי
 בהפילין פסולין אף כי לפי אמת ה' רוח
 הקודש גלוי אך למען ענוותנותו החלב
 בדרכי תהיה ודפחח. ואכתוב לו דבר פלא
 מתיק איז הקדוש והטורא איש אלהי קדוש
 רשעבה'ג רבינו הרבי ר' ירהביאר
 זללה'ה ז"ע מפרשיסחא דידוע דלאחר
 הסתלקות אביו היהודי הקדוש ז"ל ה'
 הוא זיגער מאכער ארבע עשר שנה ורבינו
 הקדוש וטורא מטיאנלניצא ז"ל ז"ע בעת
 הסתלקות איז הקדוש הגיל בעת שהכניס
 אותו באוהל של אביו היסודי הקדוש ז"ל
 השליך עיניו על קבר היסודי ואמר כך
 רבינו היהודי הקדוש הדעו שהביאו
 לכאן את בנכם הקדוש. איז מיעד עליו
 שהוא גדול במדרגות רשבי שר' שמעון ה'
 נטמן במטרה שלשה עשר שנה ובנכם הקדוש
 ה' נטמן ארבע עשר שנה וגם אמר אז
 ההי'ק מטיאנלניצא אל החסידים אשר ה'
 בוכים הדעו שטבורכם עוד יש רבי. אבל
 לי עוד אין רבי. כי תמיד בעת שהייתי
 רועה לידע מה נשמע בשמים הייתי טסע
 לפרשיסחא והנה עוד בעת ה' זיגער
 מאכער ה' פעם אחת אלל הרבי ר' משה'לי
 ז"ל ז"ע בקאזניץ קודם הסתלקותו ואז
 אמר הרבי ר' משה'לי אל איז הקדוש
 בפרשיסחא הדעו שדעתי לטות את
 החסידים שלי שיסעו אל כבודו אבל מה אעשה
 ששמעתי אשר אחס קפדן לפני חסידים ואז
 אמר אליו איז הקדוש מה זה תאמרו עלי
 דברים כאלה הלא יש אחי כמה אנשים יכול
 כ"ק לשאל אותם כי באמת איז טוב לחסידים
 והראי שהמלאך שבשפלינו זכר לנו שמו
 ירחמיאל ובשמוע זאת הרבי ר' משה'לי
 אמר אחת שתיק הוא שכל זאני אלוה
 שהחסידים שלי יסעו לפרשיסחא ואל להרפים
 לת קונטרס הזה מאחמור ז"ל את באת
 כמו שכתבתי ובודאי כל אחד יקנה את
 כפרו כי כ"ק אחמור ז"ל ה' מוסכם לנדיק
 לכל העולם וגם הגהיה ממני הנעיר אבקשו
 לרפום כי זה הוא לפאר את דברי הקדושים

של אחמור ז"ל חכות אחמור ז"ל יגן פניו
 שיושע ברב ישועות והללמות וגם את בעמי
 אקח מאתו ספרים עבור אנשי שלימינו כי
 כל אחד יחי' את נפשו בעת שיראה שדפס
 דברים וגלות אחמור ז"ל. ויכול
 כבודו להקרא הקונטרס בשם זכרון פנחס
 כי זה הוא רק זכרון דברים מגלות דקתו
 ואבקשו עוד פעם שידפוס הכל את באת עם
 הגהיה שלי אלה דברי ידיו דו"ש באמת
 ובאה"ר ובלוג"ח מלפה הרמת קרנו למעלה
 ראש הק' חיים שרגא צבי בן לכ"ק
 אחמור הרבי'ק ה' אור עולם ר"פ זללה'ה
 ז"ע מקינצק החונה בפה וראחאצק :

מא) כתוב בס' ישרי לב מהה"ק

מביאלע זללה'ה ז"ע
 בשם אביו הה"ק כו' הרבי'ד זללה'ה
 משיד'לאורי על ענין לימוד קבלה שהוא
 כמו היכל המלך שיש בו מעלות ומורדות
 מכלכלים האדם. מי שילך בלא רשות. ויכל
 לטעות. אבל מי שרואה בו המלך טומן לו
 המלך איש אחד מסריסו להוביל אותו
 ולהראות לו כל דבר ולהבינו את כל עניני
 ההיכל. וכך הוא לענין לימוד הקבלה מי
 שרואה בו השי"ת טומן לו נשמה טהורה
 להוביל אותו בנגווי הקבלה הנקרא היכל המלך
 אבל מי שיורך בלא רשות והוא אינו ראוי
 לזה מלך נשמתו. הוא חופה עוד ח"ו
 בלימוד הזה עי"ש. וזה פי' הה"ק מביאלע
 זללה'ה ויחזה לן סתרי דאתאמר בלה"ש
 עי"ש :

מב) (עוד סס). אחמור ז"ל ז"ע.

אמר הנשע
 מה שקורין שבת הזה שבת הגדול. לפי
 שילאו אזי מכלל גוי ששבת חייב מיחה
 עבדה"ק. ועי"ש מה שמאריך בפשט פירוש
 הזה :

מג) (עו"ש דף ל"ז) וד"ר כדרך שאמר

ארזני אבי מורי
 זללה'ה שהנדיק הוא מאסף מדות ישראל
 ויש לו הכח של כל ישראל. ואמר כהאי
 ליטנא. שבאמת כל איש יש בו מדה טובה.
 דהייש

שכל הדברים שבערו עלי הן טוב והן רע
חיו הכל פעל השי"ה . אזי הגני בשמחה .
והו שמתני ד' אם אני יודע שהם פעלך .
והבן :

מת (ע"ש) בשמו הקדוש . שפי"א
הע"ז עשיר
כנגדו . ולבסוף נעשה יורד , עני ואביון
ר"ל . וקרא עליו המקרא הזה . והעשיר
י"ענה" עוות (משלי י"ח) פי" עשי העוות
יוכל העשיר לבוא לירי עניות ח"ו . והבן .
ודפסי"ח :

מת (אמר המאסף) סיפר לי ש"כ
בנשיק ה"ד

שלמה נבריאלי"ו מווארשא ביהרבה"צ
הרמ"ו ז"ל האבדיק קאלביעל איך שהנה"ק
המפ"ו מהר"צ הבהן הגרול"ו זלוק"ל
מלוב"צין צעת שנתאלמן ר"ל מאשתו
הראשונה [ואז ה"ו כבר מנהל עדה יסורון]
שידכו לו את הרבנית חמ"ו משפערוב
בת הרב ה"ו הר"ם משטעקמשין חתן
הרה"ק הר"י"ו מרעלוב זלוק"ל חתן רבינו
היהודי הקדוש ז"ע . אולם לאשר הנהי"ק
הבהן הני"ל לא לקח מעולם מעות ושום
דבר משום איש רק ה"ו לו חנות ממלבושים
ישנים שאשתו עסקה בזה ומה שהפרינס
כל ימיו בדוחק כידוע . לכן לא רצתה
הרבנית הני"ל השיוך רק ב"אם יזוה לאג"ש
ל"אם לה פרינסה כי מעודה לא הורגלה
להרויח בעלמה . ולכה"פ יתנו לה ששה
עשר רוי"כ לשנוע כי ה"ו לה בנים מבעלה
הראשון הרב ז"ל . אבל הגה"ק הבהן הני"ל
לא התרלה בזה לשנות הרגלו כמוכן .
אחר זמן התישב עלמו ואמר כיון שהיא ובני'
יח"ו הם נכדי היהודי הקדוש זלוקללה"ה
ומוטל ומזהה על כל י"ראל לפרנס" את
יזא"י חלני"י אי"כ אין אני נוטל כלום וכך
הוה יודוע שהגה"ק הבהן לא נהנה ממעוט
זה כלל ז"ע ועכ"א .

יהיינו שבחמת הפנס אפי" שפנס באיזה
דבר יכול למזוא אותו באיזה איש ישראל
שיש בו שורש הקדושה של הפנס הזה .
אולם אי אפשר למזוא אותו בו המדה הזו .
ולכן הגדיק מאסף המדה הזו . וכזה יכול
למזוא השורש ויכול לחקנו . עיי"ש :

מר (ע"ש ע"כ) שמועתי מאחרדומ"ר
וצללה"ה

ז"ע ג"כ שאמר שכל מזוה יורדת השפעה
אחרת ובאלף אנשים יש אלף מדות וכמהאי"כ
ואדם אחד מאלף מלאתי :

מה (ע"ש בדף מ"ב ע"א) . וז"ל כמו
ששמעתי

מאבי מורי ז"ל אשר קדשנו במלותיו .
כי המזוה היא מוכרת את ישראל להשי"ת .
כמו שהוה בדך העולם בין איש ואשתו
אם יש לו בנים ומנהי זאת היא ההתחברות
באמת . וזה אשר קדשנו במלותיו ע"י
המזוה הוא מחבר אותנו אליו ית' וזה
ולונו לשון ההתחברות . ועיי"ש :

מר (א"ה) שמועתי בשם הרה"ק וכו'
הר"ד ירחמיאל

זללה"ה עה"פ הנסתרות לה"א והנגלות לנו
ולבנו פי נלבים אמר שכל אדם לריך
לעשות את מעשה המלות בסתר ובגלוי .
בסתר כדי שיה"ו נעשיו בלתי ל"ד לבדו .
וזהו הנסתרות לה"א וכו' . ובגלוי : לריך
האדם לעבוד את השי"ת ולעשות מעשה
המלות כדי שילמדו שאר בני אדם ממנו .
וכן בניו ילמדו ממנו . שאם יעשה רק בסתר
לבד אין שום אדם יודע ללמוד ממנו ; וזהו
הנגלות לנו ולבנו . והבן . ופי"א שמעתי
דבר זה בשם הרה"ק ממאגנילניצא זללה"ה
ז"ע :

מו (שמועתי בשם הרה"ק וכו' הר"ד
נתן דוד זללה"ה

בשידלאורצי עה"פ כי שמחתי ד' בפעלך
(הגלים ל"ב) הפי" . אם אני יודע ומבין

ג) הגני' להעתיק פה סכתב העתקה מביק הר"ק וכו' הרבי ר' בנשה' ל'י
מפעל'וב זצ"לה"ה חתן היהודי הקדוש ז"ע. שכתב על
הדרך בנסעו לארץ הקדושה תוכב"א. ושם מניב .

בעזה"ש יום ה' א' דר"ח אלול תר"ל פה סאדענארע

החיים וברכה ושלום וכל טוב מלה לכבוד הרבנים המופלנים נגידים ונגבירים החסידים
אהובים ונעימים יראים ושלמים כבוד מו"ה בנימין זאב נ"י. ומשנתו
מו"ה יעקב חתן הנביר מו"ה איטשי נ"י ולכל הנשפלים להם חן כנופם. והן
במאודם ד' עליהם יחי'.

חנה אנכי יצאתי מארצי ומסוגרתי ומבית אבותי הקדושים אם כי הי' קשה
מאוד פרידחכם אמם מחמת חיבת עיה"ק וגם מטעמים הכמוסים עמדי אזרתי
ברוב עוז כנבוד חלצי להשליך את כל מאתי. וד' ינחני בדרך אמת ינסור בעדי
לשובה לבוא לשלום להשיג רעיתי ותשוקתי. ואולם כל האהובים וידידים אנשי
אמונה חקוקים המה על לוח לבי נקובים בשמם על זכרוני והנה בראותי אנכי
פה חיום אשר בזמן לא כביר כמעט חם הכסף. וההוצאות מרובים עד למאוד.
ידעתם גם ידעתם אשר בעיה"ק ארץ מטהרה מכל הבליים החסודים
ושם אין לכסף מוצא בלתי אל הכוללת מארציתם עיניהם. אי לזאת תזכרו נא
הבמחחכם אלי לשום אותי על ראש זכרוכם, בל תתעצלו באסיפת המעמדות
גדר ינעתם וטרחתם עבורי עוד תתאזרו חיל לחוסף על הנקצב עד חנה. וזכות
אבותינו הקדושים תסייע אתכם. ובכל פעם תשלחו ליד ידיד נפשי ש"ב הרב
קדוש מו"ה גרשון ר"ך יחי'. ותוא הר"ק וכו' משיר' לאווצי ז"ע ותוכלו
לרשום אתכם ואת נפש ביתכם וכל אהובכם וריעכם. ובעזה"ש הוא ישלח
לדי וגם אנכי חלילה לי מחדול להתפלל בערכם. תתכרכו בכל טוב מאת שופן
מעונה תבואו יחד לציון ברינה. ימלא כל ששאלותיכם כרעון וחפין ידרכם
ואהוביכם אשר כל נפש מישראל יקרה הוא מאוד בעיני

דברי המצפה לתשועת ישראל נאום משה בהרב מתק"ד וצלה"ת

